

ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 เดือนกันยายน พ.ศ. 2549

คุณธรรม

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม
สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

อนุภาคธาตุรักกาย

- 8 การขับเคลื่อนนครขลุ่ยจากหอเพ็ญ
- 11 ปลุกต้นกล้าความดีด้วยละคร
- 15 เลี้ยงลูกให้มีความสุขคุ้มกันสิทธิ์ ๑ คู่ ๑ หยิบ

อนาคตเด็กไทย

ช่วงนี้เมืองไทยกำลังอยู่ในภาวะที่ต้องลุ้นกันแทบทุกครั้งที่มีพายุฝนเกิดขึ้นว่าจะเกิดอุทกภัย น้ำท่วม โคลนถล่มที่ไหน อันเนื่องมาจากความผันผวนของสภาวะโลกที่คุกคามไปทุกพื้นที่ ขณะที่คลื่นความร้อนในเดือนที่ผ่านมา ก็ทำให้ทั้งยุโรปและอเมริการ้อนตายกันไม่น้อย

หันมาเสพเรื่องราวดี ๆ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจดีกว่า ฉบับนี้เราว่ากันด้วย

เรื่องราวของอนาคตเด็กไทยกัน เริ่มจากคุยกับอาจารย์ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ต้นแบบคนดีไม่มีเสื่อมที่เราไปจับเขาคูถึงบ้านในเรื่องวิถีเลี้ยงลูกให้เป็นคนดี แล้วไปปลุกต้นกล้าความดี ด้วยละครคุณธรรมกับคณะละครมรดกใหม่ที่มีครูช่างหรือชนประคัลภ์ จันทร์เรือง เป็นหัวเรือใหญ่ ต่อด้วยคุยกับคุณยายตอทคอม เรื่องอิทธิพลสื่อต่อเด็กๆ เเท่านี้ก็คงพอเห็นอนาคต ในมุมที่ดี ๆ ของเด็กไทยกันบ้างแล้ว

และเรื่องราวดี ๆ อีกมากมายภายในเล่ม

สุดท้ายขอแจ้งข่าวการย้ายสถานที่ทำงานของคุณยคุณธรรม ไปสู่ที่ทำงานใหม่ที่กว้างขวางและพร้อมต้อนรับเครือข่ายคุณธรรมได้เต็มที่ ในวันที่ 4 กันยายน 2549 ท่านสามารถติดต่อเราได้ที

เลขที่ 69 อาคารวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU) ชั้น 16-17

ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2644 9900 โทรสาร 0 2644 4701-2

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

บรรณาธิการ

สารบัญ

ยินดีต้อนรับ	2
วาทะประทับใจ	3
<i>สาระธรรมจากท่านพุทธทาส</i>	
เรื่องเล่าข่าวดี	4
ต่อสายตรง	6
จุดประกาย	8
<i>การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง</i>	
<i>โดย ศ.นพ.ประเวศ วะสี</i>	
เจาะใจ ขยายผล	11
<i>ปลุกต้นกล้าความดี</i>	
<i>ละครคุณธรรม คณะมรดกใหม่</i>	
หนึ่งในร้อย	15
<i>เลี้ยงลูกให้มีภูมิคุ้มกัน</i>	
<i>สไตส์ อ. ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์</i>	
คุณยายตอทคอม	18
<i>วันเยาวชนแห่งชาติ</i>	
ปฏิทินคุณธรรม	21
เด็กไทยไฟดี	22
<i>เณรน้อยเจ้าปัญญา</i>	
<i>คว่ำรางวัลโครงการงานวิทยาระดับภาค</i>	
ทำดีได้ไม่ต้องเดี๋ยว	24
<i>ผลงานวิจัยของประเทศเกาหลี</i>	

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา			
อ.ไพบูลย์		วัฒน์ศิริธรรม	
อนราทิพย์		พุ่มทรัพย์	
รศ.ดร. อรพรรณ		พรสิมา	
กองบรรณาธิการ			
อังคณา	เขาวีวัฒนาพานิช	ประมวล	บุญมา
วิไลวรรณ	ถึกไทย	ณัฐฤตา	หิรัญสุข
ศศิธร	เล็กสุขศรี	สุชาดา	นกอยู่
วิมล	ผิวอ่อน	ศรีวิไล	นวลขาว
ประกอบ	นวลขาว	ศิริวรรณ	ดวงกมลไพบูลย์
สมชาย	มนตรีศรีศักดิ์	วันวิสาข์	รอดเจริญ
พงศธร	ไวเชิงคำ	บดินทร์	วรวสุ
ณัฐบุรจจ	เดชวิริยะชาติ	อนุสรณ์	ปัทมะสังข์
ปริญธร	บุญเนตร	อมรรัตน์	ธีรสรเพชญ
ครรชิต	ปิตะกา	เอกราช	ญวนมี
พิพัฒน์	เพชรจิโรจน์	วิชราวุธ	ชวงษ์วาน
รัตใจ	เปียแก้ว	สุขุมล	มลิวลัย
ผู้ออกแบบจัดพิมพ์			
บริษัท สไตส์ครีเอทีฟเฮ้าส์ จำกัด			
โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057			
e-mail : stylecreative@yahoo.com			

สารธรรมจาก ท่านพุทธทาส

มองแต่ เข้าใจ เต็ม

เขาดีสอน ใครบ้าง ช่างนิ้วเขา
คงเลือกเอา สอนให้ดี เขาดีอยู่
เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังแท้ดี
สอนให้ชั่ว อย่างไปรู้ ขอบเขาเค็ป ;

ละนาคูน มีดี โลกสอนได้ขอ
อย่ามีวให้ยอ คั่นหา สอนยให้ย
เหมือนให้ยพา นพวดแต่ ทยไปไว้ไว้
ฝึกให้เคย มองแต่ดี มีคุณเอง ฯ

พุทธทาส อินทปัญโญ

ศูนย์คุณธรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ยกร่างพรบ. ๙๓:ตั้งองค์กรอิสระ

26 กรกฎาคม 2549 ศูนย์คุณธรรม ได้จัดประชุมเสวนา เรื่อง “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมี ศ.นพ.ประเวศ วะสี ราชภัฏอวสุไธ อาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ประธานศูนย์คุณธรรม อาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ และตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฯลฯ เข้าร่วมประชุม

อาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ประธานศูนย์คุณธรรม กล่าวว่า ประเทศไทยเองก็ได้มีการเห็นถึงความสำคัญของการทำให้คนไทยมีความสุขอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักคิด เศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานให้พสกนิกรชาวไทยใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตมานานนั้น ทางสภาพัฒน์ก็ได้นำหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นตัวขับเคลื่อนในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 และมาในปีมหามงคลฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ศูนย์คุณธรรม จึงเห็นความสำคัญที่จะต้องมาร่วมกันผลักดันให้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบรรลุผลอย่างแท้จริง

ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี ราชภัฏอวสุไธ ได้กล่าวถึงหลักคิดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงให้ไปได้อย่างต่อเนื่อง จะต้องมีการออกแบบระบบทางสังคม ซึ่งที่สำคัญจะต้องมีการดำเนินการใน 8 ประการ (อ่านรายละเอียดได้ในคอลัมน์จุดประกายเล่มนี้)

สุนัย เศรษฐบุญสร้าง

บรรยากาศการเสวนา

ด้านนายสงกรานต์ ภาคโชคดี องค์กรเครือข่ายงดเหล้า กล่าวว่า ในปัจจุบันการตอบสนองความอยากด้วยการซื้อ การแสวงหาเงินไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง ถ้าจะผลักดันแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรูปธรรม ควรตั้งองค์กรอิสระเพื่อผลักดันเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงทั้งระบบและสื่อสาร เพื่อให้เกิดความสุขอย่างแท้จริง และหากพรรคการเมืองนำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ไปเป็นนโยบายในการพัฒนาประเทศด้วยการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินส่วนหนึ่งเพื่อใช้ขับเคลื่อน องค์กรอิสระที่ทำงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ก็เชื่อว่าน่าจะได้รับ ความสนใจจากประชาชน

ส่วนนายสุนัย เศรษฐบุญสร้าง ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า จะต้องมีการวางแผนพัฒนา หลักเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดการปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง และพร้อมที่จะแพร่ขยายเครือข่ายออกไปเป็นวงกว้างอย่างรวดเร็ว ในสภาวะที่ขณะนี้เศรษฐกิจระบบทุนนิยมกำลังอ่อนแอลง ด้วยการเติมกระบวนการเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอยู่เดิมและให้ความรู้ต่อยอดจากชาวบ้าน แต่ในการปฏิบัติจะต้องมีตัวชี้วัดความสำเร็จอย่างชัดเจน

ศ.นพ.ประเวศ วะสี กล่าวสรุปว่า ได้มอบหมายให้นายสงกรานต์ ภาคโชคดี และนายสุนัย เศรษฐบุญสร้าง ไปยกร่างพระราชบัญญัติเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาล รวมทั้งโครงสร้างขององค์กรอิสระที่จะมาดูแลเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงทั้งระบบ เพื่อที่จะทำให้มีเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้ และสามารถทำงานเรื่องนี้ได้อย่างต่อเนื่อง

กำหนดกรอบแนวคิดแผนที่คนดี ทำได้ทั้งแผ่นดินเท่ากับปฏิวัติสังคม

16 สิงหาคม 2549 ศูนย์คุณธรรม ได้จัดประชุมหารือ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด การจัดทำแผนที่คนดี โดยมีศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส เป็นประธานการประชุม และมีนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ เข้าร่วมประชุม อาทิ เช่น อาจารย์ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม ประธาน ศูนย์คุณธรรม ศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์ ราชบัณฑิต รองศาสตราจารย์สุภานัทธ์ นิยม ผู้อำนวยการโรงเรียนรุ่งอรุณ หัวหน้าคณะ นักวิจัยแผนที่คนดี และอาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม

ศ.นพ.ประเวศ กล่าวว่า การทำแผนที่ของ ศูนย์คุณธรรม เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมขึ้นในสังคม ถือเป็นเรื่องที่ดี เพราะถ้าประเทศเกิดปัญหาด้านศีลธรรม ก็จะทำให้เกิดวิกฤตในทุกเรื่อง ดังนั้นการที่จะมาช่วยกันเพื่อผลักดันให้เกิดพลังแผ่นดิน เชิงคุณธรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

“สังคมมีคนเป็นจำนวนมาก หากทุกคน เป็นคนดี สังคมก็จะดี หากสังคมใดใคร่สร้าง เป็นแนวราบการพัฒนาาระหว่างผู้มีอำนาจ และผู้ไม่มีอำนาจก็จะไปพร้อมๆกัน ทำให้ ประเทศเจริญก้าวหน้าในทุกด้าน แต่หาก ใคร่สร้างสังคมเป็นทางดิ่ง อย่างเช่น สังคมไทย ผู้มีอำนาจอยู่ระดับบน และ ผู้ไม่มีอำนาจอยู่ระดับล่างก็จะทำให้ศีลธรรม ไม่ดี เศรษฐกิจไม่ดี สังคมก็ไม่ดีไปด้วย” ศ.นพ.ประเวศ กล่าว

ราษฎรอาวุโส กล่าวว่า ปัจจุบันคนไทย ถูกกักขังโดยคุก ทางสังคมโดยไม่รู้ตัว นั่นคือ การไม่เคารพศักดิ์ศรีของคน ซึ่งทางแก้ ปัญหาที่ง่ายที่สุด คือการเคารพความรู้ในตัว ตนของแต่ละคน ซึ่งเป็นความรู้ที่หาไม่ได้ จากตำราแต่มาจากประสบการณ์การทำงาน ในชีวิตจริง เพราะหากเราจะเคารพผู้ที่มีความรู้จากตำราจะมีคนส่วนน้อยที่มีเกียรติ แต่ถ้ายึดความรู้ในตัวคน คนทุกคนจะกลายเป็นคนมีเกียรติ

“หากเราเคารพในความรู้ตัวคนเป็นฐาน คนทุกคนจะมีความสุขมาก โดยไปศึกษา ทุกคนว่ามีความรู้อะไรในตัวคนแต่ละคน

ชาวบ้านที่รู้สึกว่าเป็นคนชั้นผู้น้อย เมื่อมีคนมารับฟังและศึกษาหาข้อมูลก็จะ รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าขึ้นมา ดังนั้น การทำ แผนที่คนดีความรู้นั้นควรจะขยายวงออกไป ทุกพื้นที่ และควรทำเชื่อมโยงกับระบบ การศึกษา ซึ่งอาจจะให้ครูนักเรียนเป็นผู้ไป เก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ของชาวบ้านทุกคน และเมื่อสามารถทำได้เต็มพื้นที่ ก็นำข้อมูลที่ ได้มาบันทึกในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะทำให้ ได้ข้อมูลความรู้ในตัวคนของทุกคนในประเทศ และจะกลายเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่าอย่าง มหาศาล เมื่อเรามีข้อมูลความรู้จากตัวคน ทุกคนแล้วก็จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน ข้อมูลอย่างมโหฬาร เพราะคนที่อยากรู้ เรื่องราววิชาชีพก็สามารถเข้าไปสืบค้นได้ และเมื่อเจ้าของเรื่องราวมาพบเห็นความรู้ ของตัวเอง มีประโยชน์ต่อคนอื่นก็จะทำให้ คนทั้งประเทศมีเกียรติมีศักดิ์ศรี มีความ ภาคภูมิใจ คนก็อยากจะทำความดีเพิ่มมากขึ้น ส่วนความรู้ในตำรานั้น เรายังสามารถนำมา ต่อยอดสัมพันธ์ เพื่อให้ความรู้ตัวตนถูกต้อง มากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าเราทำเรื่องนี้ได้สำเร็จก็จะ เกิดเรื่องใหญ่ กลายเป็นการปฏิวัติสังคม ได้อย่างแท้จริง” ศ.นพ.ประเวศ กล่าว

ด้านอาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม กล่าวว่าแผนที่ คนดีเป็นโครงการนำร่องที่ได้รับแนวคิดจาก ศ.นพ.ประเวศ โดยในเบื้องต้นได้ใช้กลุ่ม ตัวอย่าง 3 หมู่บ้านบนเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่ โดยเลือกตัวแทนชาวบ้านจาก 446 หมู่บ้านบนเกาะ มาบ้านละ 1 คน มี ผู้ช่วยวิจัยเป็นคนในพื้นที่ร่วมดำเนินการ โดยใช้วิธีการสนทนาที่เน้นการฟังอย่างลึกซึ้ง และการจดบันทึก จากนั้นนำข้อมูลมา วิเคราะห์เพื่อระบุเรื่องราวคุณความดีและ ความรู้จากประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน จากสิ่งที่ได้บันทึกไว้แล้วนำมาผลิตเป็นสื่อ เพื่อให้คน ในชุมชนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คุณความดีจากกัน เกิดความศรัทธาต่อตัวเอง และบางรายสามารถจูงใจให้คนอื่นทำความดี ได้อีกด้วย ซึ่งขณะนี้อยู่ในกระบวนการวิจัยเรื่อง แผนที่คนดีก็ได้จัดพิมพ์เสร็จพร้อมเผยแพร่แล้ว

อนาคต ต้องไม่คาด

โดยท่านจันทร์

เรื่องเด็กไม่เล็กน้อยมีดีด้วยค่า
เด็กกรอวันเติบโตกล้าเป็นผู้ใหญ่
โลกทั้งโลกไหลเลื่อนเคลื่อนไป
ด้วยแรงเด็กแรงผู้ใหญ่ร่วมใจรัก

เห็นคุณค่าของชีวิตตัวนิดน้อย
เดินตามต่อต่อยอนอนหนุนตัก
ลอกเลียนแบบผู้ใหญ่เร็วไวหนัก
ทั้งแบบยิ้มแบบยักขยับแบบรักซึ้ง

พ่อแม่คือผู้ใหญ่ให้แบบอย่าง
เป็นครูเคียงข้างสร้างความหวัง
ความประเพณีที่ยึดถือคือพลัง
เหนือคำสั่งคำสอนคำค่อนและ

ถ้าผู้ใหญ่ใจเย็นไม่เป็นยักษ์
แม่ลูกรักเกรงรั้นทั้งนั้นแหละ
คุณอารมณ์ขมถ้อยคำไม่ซ้ำแะ
ค่อยแนะนำค่อยนำค่อยทำตาม

สื่อแวดล้อมหลายแหล่งรุนแรงร้าย
เด็กหญิงชายประจักษ์เกินหักห้าม
ต้องสร้างสื่อแห่งศักดิ์ศรีสื่อดีงาม
ให้เข้าถึงทุกเขตคามทุกคนทุกไคร

ให้เด็กน้อยได้้อมหมำกับธรรมชาติ
ดินน้ำลมไฟสะอาดดูญาติผู้ใหญ่
ให้เด็กน้อยได้สนุกสนามงานนอกใน
ฝึกฝนอบรมบ่มน้ำใจแจ่มใสเจือจาง

มิใช่เรียนกวดวิชาเป็นบ้าเป็นหลัง
เติมความหวังของพ่อแม่ที่แผ่ซ่าน
“อนาคต เด็กคงอ” แสนทรमान
วิชาการเก่งจกจากแต่ขาดคุณธรรม

ห้องสมุดชุมชนต้นแบบเปิดแล้ว **ทำไงถึง หนังสือไม่หาย?**

จากการที่ศูนย์คุณธรรมและสำนักหอสมุดกลาง มศว.ได้ร่วมกันจัดทำโครงการห้องสมุดชุมชนต้นแบบ ให้กับโรงเรียนมงคลวิทยา(วัดเขาสาป) จระยอง ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีสามเณรล้วน ๆ กว่า 300 รูปเรียนแบบอยู่ประจำ แต่เนื่องจากขาดแคลนครูบรรณารักษ์ ทำให้หนังสือหายและขาดการดูแล จนต้องปิดห้องสมุดไปกว่า 2 ปี

อาจารย์นงนารถ ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง มศว.เล่าว่า ทางสำนักหอสมุดกลางมีการะงานช่วยเหลือสังคมอยู่แล้ว จึงรับอาสาปรับปรุงห้องสมุดแห่งนี้ให้กลายเป็นห้องสมุดชุมชนต้นแบบให้จงได้ โดยมีใช้เพียงการปรับปรุงห้องสมุด และซื้อหนังสือเข้าเท่านั้น แต่บูรณาการทั้งระบบตั้งแต่

การปรับปรุงทางกายภาพ พาสามเณรไปเลือกซื้อหนังสือที่อยากอ่านด้วยตัวเอง จัดอบรมทั้งครูและสามเณรทุกรูป ให้รู้จักวิธีการใช้ห้องสมุดและจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกันอย่างเข้มข้น รวมถึงการสร้างสำนักรักหนังสือและการดูแลหนังสืออย่างถูกวิธี ถึงขนาดวางเป้าว่าจะต้องเป็นห้องสมุดที่ไม่มีวันปิด และทุกคนในชุมชนสามารถเข้ามาใช้บริการได้ตลอดเวลา

กว่า 2 เดือนนับตั้งแต่เริ่มเปิดใช้ห้องสมุดไปพร้อม ๆ กับการอบรมเข้มข้น มีสามเณรเข้าใช้กว่าวันละ 200 รูปทุกวัน พร้อมทั้งมีการตรวจเช็คหนังสืออยู่โดยตลอด ปรากฏว่าไม่พบหนังสือหายแม้แต่เล่มเดียว นับเป็นความสำเร็จที่น่าชื่นชมในการสร้างคุณธรรมพื้นฐาน ที่จะต่อยอดไปถึงคุณธรรม ในระดับสูงต่อไป

เครือข่ายภาคอีสานคึกคัก **ต่อยอดขยายผลงานได้ทุกวัน**

หลังจากที่ผู้นำเครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองภาคอีสาน ได้ลัดฟ้าไปศึกษาดูงานที่มูลนิธิพุทธฉือจี้ได้วันจำนวน 40 คน จากเกือบทุกจังหวัด ในภาคอีสาน ทำให้เกิดความตื่นตัวใหญ่ในหมู่นักพัฒนา ที่เห็นชัดที่สุดก็คือทุกคนซึมซับเอาแรงศรัทธาในการทำความดี เพื่อร่วมสร้างสังคมสันติสุขมาเต็มปรีและเริ่มต้นปรับปรุงตัวเองเป็นอันดับแรก มีตั้งแต่ฝ่ายชายก็เริ่มอยู่บ้านมากขึ้น ช่วยทำงานบ้าน จนถึงลดละเลิกอบายมุข ฝ่ายหญิงก็รักแม่รักพ่อและครอบครัวมากขึ้น

ที่น่าประทับใจคือพระครูสังจญาณประสูต จ.เลย ถึงกับยกเลิกแผนการเดินทางไปเยอรมนี แล้วเริ่มพัฒนาศูนย์เด็กเล็กที่มีอยู่แล้วในวัดของท่านทันที ด้วยนโยบาย **“ทำทันที”** ด้วยเหตุผลว่าเหลือเวลาในชีวิตสำหรับการทำดีน้อยเต็มที เพราะฉะนั้นต้องรีบทำ

นอกจากนี้แทบทุกเครือข่าย จะมีการต่อยอดขยายผลในการจัดอบรมตามโครงการต่างๆ ที่มีอยู่ในแผนงานแล้วผนวกเอาเรื่องคุณธรรมระดับเข้มข้นที่พบเห็นจากการดูงานมูลนิธิพุทธฉือจี้ และสถาบันฝึกอบรมผู้นำมาเล่าสู่กันฟังเป็นที่ฮือฮาทุกเวทีสัมมนา/อบรม และส่วนที่จับต้องได้ก็มี ตั้งแต่เริ่มการออม ปลุกต้นไม้ เก็บขยะ แยกขยะ จัดทำแผนที่คนดี สืบสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน และอื่นๆ อีกมากมาย นับว่าการดูงานคุณธรรมในได้วันเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จ ในการกระตุ้นจิตสำนึกได้ดียิ่งโครงการหนึ่งทีเดียว

เดินหน้าเต็มตัวสมัชชาคุณธรรมปี 2 กำหนดจัดมกราคมปีหน้า

นับเป็นงานยิ่งใหญ่แห่งปี สำหรับพี่น้องเครือข่ายคุณธรรม ความดี ความงามทั่วประเทศ จากการจัดครั้งแรกเมื่อปลายปีที่ผ่านมาทำให้ คณะกรรมการจัดงานได้ข้อสรุปที่นำมาปรับปรุงในการจัดงานสมัชชาคุณธรรมและตลาดนัดคุณธรรมครั้งที่ 2 นี้มากมาย

มีตั้งแต่ขยายแนวร่วมจัดงานเป็น 6 องค์กรหลักได้แก่ สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน วิทยาลัยการจัดการทางสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และศูนย์คุณธรรม มีการจัดเวทีสมัชชาไล่ตะมาตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับภาค จนมาสรุปสุดยอดกัน ในระดับประเทศ ในวันงาน

ที่ต้องไปเสริมการจัดสมัชชาในระดับจังหวัด ก็เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมกันอย่างกว้างขวางทั้งแผ่นดิน เพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นของปวงชนจริงๆ ทำให้ต้องประสานสืบทิศเพื่อกระตุ้นให้เกิดเวทีสมัชชาตั้งแต่ระดับจังหวัด ซึ่งในตอนท้ายจะมี กำหนดการเวทีสมัชชาในแต่ละภาคเพื่อความสะดวกในการร่วมงาน

ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้คณะกรรมการจัดงานต้องกลับมาทบทวนกำหนดจัดงานเดิมที่จะอยู่ในช่วงปลายปีว่าอาจได้รับผลกระทบ 2 ด้าน หนึ่งก็คือการที่ระดมทำสมัชชาเวทีย่อยทั่วประเทศ ทำให้ต้องเสียเวลาในการดำเนินการค่อนข้างมากกว่าจะได้ข้อสรุปที่เป็นประเด็นสุดยอด และสองการจัดการประชุมประชาชนจำนวนมากจะมีผลกระทบต่อตารางตัวเป็นกลางในการเลือกตั้งของภาคราชการ ซึ่งจะก่อให้เกิดข้อครหา จากพรรคการเมืองและผู้มีส่วนได้เสียทางการเมืองได้ ศูนย์คุณธรรมจึงเลื่อนการจัดงานออกไปเป็นวันที่ 26-28 มกราคม 2550 ในการนี้ได้มีมติให้เรียนเชิญ ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย องคมนตรี มาเป็นประธานโครงการสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติครั้งที่ 2 ประจำปี 2549

ส่วนทางด้านตลาดนัดคุณธรรมนั้นก็จะมีการปรับโฉมใหม่ ให้มีความเชื่อมโยง และละลายความเป็นบอร์ดิเนตรศการออกไป เสมือนเป็นนิทรรศการที่มีชีวิตนั่นเอง โดยขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการหาข้อสรุปที่ชัดเจนของแต่ละกลุ่มกิจกรรม ซึ่งจะต้องนำมาร่วมปรึกษาหารือในขั้นสุดท้ายเพื่อให้งาน เป็นเนื้อเดียวกันทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

กำหนดการประสูสมัชชา

ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ราชบุรี	14 กันยายน 2549
กาญจนบุรี	14 กันยายน 2549
ตราด	16 กันยายน 2549
สุพรรณบุรี	17 กันยายน 2549
นครปฐม	20 กันยายน 2549
เวทีสมัชชาระดับภาค	26-27 กันยายน 2549

ที่โรงแรมเอสดี อเวนิว กรุงเทพฯ

ภาคอีสาน

จัดเวทีสมัชชาจังหวัดเสร็จสิ้นในเดือนสิงหาคม
ทั้งหมดคือจัดระหว่าง 16-30 สิงหาคม 2549

เวทีสมัชชาระดับภาค 6-7 กันยายน 2549 ณ
จนครราชสีมา

ภาคเหนือ

เพชรบูรณ์	16 กันยายน 2549
เวทีสมัชชาระดับภาค	ยังไม่กำหนดวัน

ภาคใต้

ตรัง	13 กันยายน 2549
ภูเก็ต	18 กันยายน 2549
พัทลุง	20 กันยายน 2549
ชุมพร	26 กันยายน 2549

เวทีสมัชชาระดับภาค 4-5 ตุลาคม 2549 แต่ยังไม่ได้

กำหนดสถานที่

หมายเหตุ จังหวัดที่ไม่ได้กล่าวถึงจะเป็นจังหวัดที่ได้มีการจัดงานไปแล้ว และบางจังหวัดอยู่ในระหว่างกำหนดวันที่แน่นอน

การขับเคลื่อน เศรษฐกิจพอเพียง ไทย ก.นพ.ประเวศ วะสี*

เรื่องแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่พระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริมา เป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทย เป็นเรื่องใหญ่ของโลก เพราะคิดว่าโลกขณะนี้ติดขัดติดขัดในเรื่องแนวคิดปัจจุบัน แม้มันจะมีข้อดี มีประโยชน์อะไรหลายอย่าง แต่มันก็เกิดปัญหาต่าง ๆ จนวิกฤตไม่มีทางออกในแนวทางปัจจุบันที่ใช้กันทั่วโลก เพราะฉะนั้นสิ่งที่พระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน และไม่ใช่เพียงพระราชทาน รับสั่งด้วยประการต่าง ๆ มา ป่านนี้ก็ 30 ปีแล้ว

เพราะคนจะฝังหัวอยู่ในวิถีคิดแบบเดิม จนแม้กระทั่งคนพูดเป็นพระเจ้าแผ่นดินก็ไม่ได้ยิน

อันนี้ก็เป็นธรรมชาติของคน มันจะฝังใจอยู่กับอะไรบางอย่างถึงมีของใหม่มาก็ไม่ได้ยิน แต่ว่าขณะนี้กำลังมีคนสนใจเยอะอย่างที่เห็น ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี และคนก็คิดที่จะมาจับด้านต่าง ๆ มากขึ้น

ถามว่า แล้วเราจะไปขังใจกันต่อ ผมเองคิดว่าน่าจะมีการออกแบบ แนวความคิดเรื่องการออกแบบหรือ Design จะเป็นอีกทาง เรามีเครื่องมือเยอะ แต่ขาดการออกแบบเหมือนวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมันเป็นเครื่องมือ ให้บรรลุอะไรก็ได้ถ้ามีแบบ ส่งคนไปลงดวงจันทร์ก็ได้ ไปอะไรก็ได้ เนื่องจากเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ความรู้ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ

นักสังคมศาสตร์ก็จะวิเคราะห์และวิจารณ์ แต่จะขาดการออกแบบว่าเรื่องนี้ทำยังไงจะให้มันสำเร็จ ผมคิดว่าถ้าเปรียบเทียบกับเหมือนว่าเรามีอะไรที่วิ่งไปได้เราจะต้องออกแบบรถยนต์ ออกแบบรถยนต์แล้วว่ามันมีส่วนประกอบอะไรบ้าง และถ้าส่วนประกอบครบมันก็เป็นรถยนต์วิ่งไปได้

คำถามก็คือว่าระบบเศรษฐกิจพอเพียงถ้าเราจะเคลื่อนไปมันประกอบไปด้วยอะไรบ้าง ถ้าเราช่วยกันประกอบตรงนี้วันนี้อาจจะยังไม่สมบูรณ์ ใช้เวลาสักพัก ถ้าเราสามารถประกอบ

ตรงนี้ได้ มีรูปชัดเจน แล้วเราเห็นหมด มันมีองค์ประกอบอะไรใครทำตรงไหน เรื่องนี้ก็จะเคลื่อนไปอย่างเป็นระบบ

ผมทดลองเอาเร็ว ๆ แต่ว่าคงไม่สมบูรณ์ เช่น

ข้อที่ 1 ก็แน่นอนเป็นการสร้างความเข้าใจและการเห็นคุณค่าของเศรษฐกิจพอเพียง อันนี้มันเป็นเรื่องใหญ่ สัมมาทิสิตต้องนำมาก่อน ต้องสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน สร้างคุณค่าของเศรษฐกิจพอเพียง ของการวัดความสุข GDH ก็จะอยู่ตรงนี้ เรื่องคุณค่าตรงนี้ก็ต่ออาศัยการสร้างความสำเร็จ การสื่อสาร การจัดประชุม การรวบรวม จากรายย่อยต่าง ๆ ที่มีคนทำตั้งขึ้นมา

ข้อที่ 2 นี่คือการสร้างจิตสำนึกใหม่ เพราะจิตสำนึกเก่าที่มีอยู่ขณะนี้ มันเป็นไปอย่างที่ไม่เป็น เพราะว่ามันใช้เวลาตั้งหลายร้อยปีที่สร้างวิถีคิดมาแบบนี้ คือในยุคไรจะสร้างความรู้ก่อน สร้างวิทยาศาสตร์แล้วเอาไปทำเป็นอำนาจ ไปยึดบ้านเล็กเมืองน้อย ยึดทรัพยากรของผู้คนมา เป็นเงิน เป็นทุน เป็นอะไรต่าง ๆ ที่ผมเรียกว่ารหัสพัฒนาเก่ามันคือ KPM : Knowledge, Power and Money และมันตกอยู่ในบ่วง KPM ตัวนี้

มหาวิทยาลัยทั้งหมดตกอยู่ในบ่วงนั้นะครับ มีคณะวิศวะฯ ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของไทยประมาณ 25-26 คณะ ถ้าเขาคิดสอนวิชาช่างให้ชุมชนเต็มที่ ชุมชนจะไม่ยากจนเลย แต่เขาจะไม่ไปเลยทางนั้น เขาจะหมกมุ่นในตัวอำนาจ และเงิน โดยเขาไม่รู้ตัว จะเป็นอย่างนั้นทั้งหมด เรียกว่าระบบการศึกษาทั้งหมดเลยเข้าไปตกบ่วงอยู่ในนั้น

เพราะฉะนั้นตัวสร้างจิตสำนึกใหม่ มีคำถามใหม่ มีจิตตปัญญาศึกษา สร้างศีลธรรมพื้นฐานขึ้นมา ศีลธรรมพื้นฐานคือการเคารพศักดิ์ศรี คุณค่าความเป็นคนของคนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

ถ้าถามว่าทำอะไรจะรวย
ไม่หายจน เพราะคนได้เปรียบ
คนแข็งแรงแบบมากก็จะเอาเปรียบคนอ่อน
แต่ถ้าถามว่าความดีคืออะไร
มันจะหายจน

ศีลธรรมพื้นฐานนี้ พระก็ไม่รู้ พระก็สอนธรรมะไปเรื่อย ท่านไม่รู้ว่ามีศีลธรรมพื้นฐาน คือการเคารพศักดิ์ศรีคุณค่าความเป็นคนของคนทุกคนอย่างเท่าเทียม ถ้ามันมีตรงนี้ คนจะรู้สึกที่เราไม่เกียติ เรามีศักดิ์ศรี เรามีศักยภาพในตัว อันนี้มันจะเป็นฐานความดีทั้งประเทศเลย สร้างความมั่นใจขึ้น แต่ขณะนั้นมันไม่มีนะครับ

ตัวที่เรียกว่าจิตตปัญญาศึกษา คำถามใหม่ตอนนี้จะเป็นเรื่องจิตสำนึก คำถามเก่าถามว่าทำอะไรถึงจะรวย แต่คำถามใหม่ถามว่าความดีคืออะไร

ถ้าถามว่าทำอะไรจะรวย ไม่หายจน เพราะคนได้เปรียบคนแข็งแรงมาก ก็เอาเปรียบคนจน แต่ถ้าถามว่าความดีคืออะไร มันจะหายจน ก็คือความขยัน หมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต การมีน้ำใจไมตรี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์วัฒนธรรม การพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น การเรียนรู้ มันถึงจะหายจน เพราะถ้าขยันหมั่นเพียร ฟังตัวเอง มีการประหยัด มีความซื่อสัตย์ก็จะหายจน

รวมไปถึงการศึกษาที่เรียกว่าจิตตปัญญาศึกษา Contemplative Education เพราะการศึกษาทุกวันนี้ เราศึกษาข้างนอกตัวทั้งสิ้น ศึกษาริชาต่าง ๆ ซึ่งเราไม่ปฏิเสธ แต่ไม่มีเลยที่จะศึกษาเรื่องภายในของตัวเอง เป็น Inner ที่เรียกว่า Transformative Learning เรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเอง พอเราเปลี่ยนแปลงตรงนั้น คนจะมีความสุขมีความเป็นอิสระ แล้วก็รักคนอื่นรักเพื่อนมนุษย์ทั้งหมด รักธรรมชาติทั้งหมด

อันนี้มหิตลจะนำหลักสูตรเรื่องนี้ โดยหวังว่ามันจะกระจายไปสู่การศึกษาทุกระดับทั่วประเทศ และอยากชวนมหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยผลักดันเรื่อง Contemplative Education ถ้ามันมีตรงนั้นรับรองคนจะเปลี่ยนมาสู่เศรษฐกิจพอเพียงจะคิดถึงเพื่อนมนุษย์คิดถึงสิ่งแวดล้อม

ข้อที่ 3 มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควรจะมีหลักสูตรปริญญาโท เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกันให้มาก เพราะการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยขณะนี้ มันนอนอยู่กับตัวเอง ส่วนใหญ่จะอยู่ในอากาศวิชาการต้องวนจากดินสู่ฟ้า ฟ่ำสูดดิน ดินนี่คือการปฏิบัติจริงชีวิตจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์อันนี้คือวิทยาศาสตร์ให้เข้าใจดีขึ้นแล้ววนกลับไปใช้อีก มหาวิทยาลัยจะไม่เข้าใจเรื่องชุมชนไม่เข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ควรจะมีหลักสูตรที่ตั้งเขาลงมาเป็นหลักสูตรปริญญาโท มหาบัณฑิตทางเศรษฐกิจพอเพียงพยายามทำความเข้าใจ แล้วถ้าทุกมหาวิทยาลัยทำหมด มันจะเป็นพลังขึ้นมา

ข้อ 4 โครงสร้างการพัฒนา โครงสร้างการพัฒนา

ที่แล้วนี้มันผิด สภาพพัฒนาทำอะไรดี ๆ เยอะแต่ว่ามันไม่เชื่อมกับฐาน ถ้าตราบใดเราไม่ทำเรื่องโครงสร้าง เหมือนเราจะสร้างพระเจดีย์หรือสร้างตึก ฐานมันต้องแข็งแรง ข้างบนถึงจะขึ้นได้สูงแล้วมันคง สังคมก็เช่นเดียวกัน สังคมฐานมันต้องแข็งแรงข้างบนมันถึงจะมั่นคง ที่นี้ทั้งหมดของเรามันลอยตัวจากฐาน การศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง การสื่อสาร แม้แต่การพระศาสนาที่ดี มันลอย ๆ อยู่ ไม่เชื่อมกับฐาน ซึ่งฐานของสังคมก็คือชุมชนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นเราจะติด ประชาธิปไตยของเราที่ดีก็ติดเพราะว่าไม่มีประชาธิปไตยที่ไหนเป็นไปได้โดยปราศจากความเข้มแข็งของท้องถิ่น

ตัวฐานของสังคมคือชุมชนท้องถิ่น เราต้องสร้างโครงสร้างตัวนี้ให้ได้คือความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น การศึกษาก็ดี เศรษฐกิจก็ดี การสื่อสาร การเมือง ศาสนา ทั้งหมดต้องเชื่อมกับฐาน เหมือนพระเจดีย์มันต้องมีฐาน และส่วนบนของพระเจดีย์ก็ต้องเชื่อมกับฐาน แล้วมันหนุน ซึ่งกันและกัน ฐานก็ช่วยข้างบนข้างบนก็หนุนฐานให้แข็งแรง

ขณะนี้ข้างล่างก็มีความพยายามจะเคลื่อนกันอยู่ เรื่องชุมชนเข้มแข็ง การพัฒนาแผนแม่บทชุมชนมันก็เจอแล้วรูปแบบสามารถเรียนรู้ชุมชน สามารถทำวิจัยได้ วางแผนของเขาเองได้ อันนี้เขาหลุดพ้นจากความยากจนได้

ผมยกตัวอย่างนะ เช่นขณะนี้อุตสาหกรรมมันต้องแข่งขันแล้วค่าแรงขั้นต่ำมันขึ้นไม่ได้ สมมติตอนนี้ 150-160 บาทต่อวันขึ้นไป ตรงนี้มันขึ้นมากไม่ได้ ถ้าขึ้นมาก ก็แข่งขันไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันผู้ใช้แรงงานก็ไม่พอใช้ มันก็ลือคั่นอยู่เป็นความขัดแย้ง

แต่ถ้าอุตสาหกรรมไปเชื่อมกับชุมชน ถ้าชุมชนเขาอยู่บ้าน เขามีอาหารกิน เขามีบ้านอยู่เขาได้ 70 บาท เขาก็มีเงินเหลือ แต่พอเขาเข้ามาอยู่ในเมืองแยกออกจากฐานมาเขาได้ 180 บาท เขาก็ไม่พอกิน เขาต้องเข้าบ้านอยู่เขาต้องซื้อกิน ถ้าเชื่อมกันมันได้ประโยชน์ มันช่วยการแข่งขันของอุตสาหกรรมด้วย

เรื่องโครงสร้างการพัฒนานี้เป็นเรื่องสำคัญ ต้องมีใครต่อเชื่อมตรงนี้ได้ ผมก็เ็นตเอาไว้ อย่างเรื่อง CSR : Corporate Social Responsibility หรือเรื่องของสถาบันกรรมการไทย

ซึ่งคิดจะทำตรงนี้เหมือนกัน ผมก็ดีใจเพราะตัวนี้เป็นส่วนที่ขาดอยู่

ข้อ 5 การพัฒนาอย่างบูรณาการโดยเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง คือถ้าเราจะบูรณาการ เอาหน่วยงานเป็นตัวตั้งไม่ได้ เพราะหน่วยงานบูรณาการไม่ได้ หน่วยงานทำเป็นเรื่อง ๆ ต้องเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง แล้วตอนนี้เราเรียนรู้มาในระดับชุมชน ระดับตำบล ว่าถ้าพัฒนาอย่างบูรณาการ เศรษฐกิจ จิตใจ ครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพ พร้อมกันไป มันเกิดความร่วมมือ เป็นสุขขึ้น แล้วมันไม่แยกส่วน ถ้าพัฒนาอย่างบูรณาการต้องเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง

เราได้เรียนรู้แล้วว่า ถ้าชุมชนรวมตัวกันแล้วทำการวิจัย เรื่องของเขาเอง ตอนนี้มีหลายชุมชน แล้วเอาผลวิจัยมาทำแผนแม่บทชุมชน ตัวต้นแบบอยู่ที่ไม้เรียง นำประยงค์ ที่ได้รางวัลแมกไซไซ ทำแผนแม่บทชุมชนโดยเขาทำเองพอเขาทำเองเขา

ก็ต้องคิด

ข้อ 7 ผมคิดว่า น่าจะมีองค์การสื่อสารเพื่อสังคมเป็น องค์กรอิสระ เกิดขึ้นโดยกฎหมาย แล้วก็ใช้เงินรัฐบาลไปขึ้นภาษี อะไรสักชนิดหนึ่ง ซึ่งคนไม่เดือดร้อนอะไร

เงินที่ว่ามันเอาเข้ามาสู่องค์การสื่อสารเพื่อสังคม เป็นองค์กรอิสระมีคณะกรรมการอิสระต่าง ๆ มีทุน ที่เข้ามาแล้วทำการสื่อสารทุกชนิด มีสถานีโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต สิ่งพิมพ์ รวมทั้งไปทำเรื่องการสื่อสารชุมชนด้วย อันนี้ทำได้เลยรัฐบาลน่าจะทำได้ตรงนี้ จะเป็นเครดิต แล้วถ้ามีการสื่อสารความดีกัน 24 ชั่วโมง เพราะเรื่องความดี จะมีคนทำที่อยู่ตามจุดต่าง ๆ เยอะ แต่ไม่มีโอกาสสื่อสาร

ถ้าเรามีองค์การสื่อสารเพื่อสังคมตัวนี้ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ใครทำอะไรมาสื่อสารกันหมดเลย ประเทศจะมีพลังขึ้นมโหฬาร

ถ้าเรามีองค์กรสื่อสารเพื่อสังคมตัวนี้
เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
ใครทำอะไรมาสื่อสารกันหมดเลย
ประเทศจะมีพลังขึ้นมโหฬาร
แล้วทำก็ไม่ยาก รัฐบาลทำได้เครดิต

ขับเคลื่อนเองได้ ตรงนี้ก็จะเกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการ

ตรงนี้เราเรียนรู้ขนาดประมาณตำบล ขณะนี้น่าจะเรียนรู้ในระดับจังหวัดทั้งจังหวัด ถ้าทั้งจังหวัดเกิดเศรษฐกิจพอเพียง และเชื่อมต่อกับ Macro ได้ด้วย

จังหวัดทั้งจังหวัดจะเป็นมหาวิทยาลัยในรูปแบบที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติที่เรียกว่า Interactive Learning to Action มันจะไม่เหมือนการศึกษาที่ลอยตัวอยู่อย่างมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน แล้วมันก็จะแก้ปัญหาเรื่องการศึกษาได้หมด ถ้าทั้งจังหวัดเป็นการเรียนรู้มันไม่มีปัญหาที่เป็น การเรียนรู้ของทุกคน ทุกอายุ ทุกฝ่ายจะหมดปัญหา เรื่องดินร่นหาที่เรียน แล้วก็สามารถ Organize การศึกษาต่าง ๆ ขึ้นมาจากรฐานได้ทุกชนิด พื้นฐานก็เป็นการเรียนรู้จากชีวิต จากการทำจริง ใครอยากเก่งภาษา อยากเก่งคำนวณ ก็ Organize ขึ้นมาได้ทั้งสิ้น เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงก็จะเกิดขึ้นได้จริง ในพื้นที่หรือในจังหวัด

ข้อ 6 งานเชิงนโยบาย ทั้งหมดที่เราอยากทำกันนี้ นโยบายจะต้องมีอะไรบ้าง จะต้องปรับอะไร ต้องส่งเสริมอะไรตรงนี้

แล้วทำก็ไม่ยาก รัฐบาลทำได้เครดิต แล้วรัฐบาลก็ไม่ต้องเสียงบประมาณอะไรเพิ่มขึ้น ก็เพียงไปเก็บภาษีเพิ่มขึ้นก็เท่ากับ คนไทยทุกคนช่วยกันออก ทุกวันมันมีแต่สื่อความชั่ว ที่พูดกันนี้ ความชั่วลงฟรี ความดีต้องเสียเงิน

ข้อ 8 ข้อสุดท้าย **ต้องมีกลไกที่ทำงานเชิงนโยบาย และยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง** ที่จะขับเคลื่อนเรื่องทั้งหมด ที่พูดมานี้ อาจจะเป็นเครือข่ายขององค์กรก็ได้ คงจะไม่มององค์กรใดองค์กรเดียว แล้วอาจจะดูว่ามีขาดเหลืออะไรอีก หรือจะเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายที่จะขับเคลื่อน

ที่ผมพูดเป็นเพียงตัวอย่าง ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามนั้น แต่ถ้าช่วยกันออกแบบหลังจากวันนี้ไปอีกสักระยะหนึ่ง น่าจะได้แบบที่สมบูรณ์พอใช้ แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็น Perfect เพราะเราต่อเติมไปได้เรื่อย ๆ ขณะที่เราเคลื่อนไป แต่ต้องมีแบบที่เราจะใช้งานได้ใช้ทำความเข้าใจ มันขาดเหลืออะไรตรงไหน มันอ่อนตรงไหน ตรงไหนต้องทำเพิ่ม เราก็เคลื่อนตรงนั้นไปเรื่อย ๆ

พร้อม ๆ กับแต่งตั้งให้ตัวแบบให้แม่แบบบูรณาการขึ้นเรื่อย ๆ ไป
ที่จัดขึ้นโดยศูนย์คุณธรรมร่วมกับองค์กรเครือข่าย
เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2549

ปลูกต้นกล้าความ ละครคุณธรรม คณะมทร.เชียงใหม่

แนวทางการมุ่งเน้นของผู้ทำละครคุณธรรม

บนโลก 360 องศา กระบวนการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมในสังคมไทยภายใต้การเสริมหนุนของ ศูนย์คุณธรรมอีกโครงการหนึ่ง ที่โดดเด่นนำความสุข มาสู่เด็กๆ ในรูปแบบของละครคุณธรรมในรูปแบบใหม่ ช่วยนำเยาวชนไปสู่วิถีปฏิบัติสู่ความเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน รู้เท่าทันและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สร้างระบบคิด “สุขง่ายทุกซอกซอก” ในกระแสของทุนนิยมและ วัตถุนิยมที่อยู่รอบ

การจัดละครบูรณาการการเรียนรู้วิถีพุทธเรื่อง พระเวสสันดร ตอนชุกขผู้หวังดี และการปาฐกถาเชิงคุณธรรมจริยธรรมแบบละคร สำหรับคณะครูและนักเรียนจำนวน 39 โรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียง ปทุมธานี นครนายก สระบุรี ปราจีนบุรี

หลังการชมละคร นักเรียนและครูได้ร่วมวิเคราะห์ เรื่องราวในละคร เพื่อไปสู่ความตื่นตัวของการเรียนรู้ ในอีกรูปแบบหนึ่ง และเป็นจุดเริ่มต้นการสร้างเครือข่าย กระบวนการเรียนรู้สู่คุณธรรม ทั้งนี้โรงเรียนสามารถ ขยายผล ไปยังโรงเรียนประถมศึกษาในเขตใกล้เคียง ด้วยตนเองได้

นี่คือผลงานของ คณะละครมรดกใหม่ ที่ชื่อดูใหม่ แต่เบื้องหลังคณะละครนี้ น่าติดตามยิ่ง

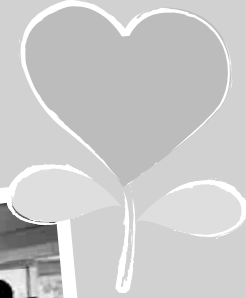
ละครมรดกใหม่ในชุมชนคลองหก

คณะละครมรดกใหม่ คือต้นแบบของละครส่งเสริมคุณธรรม ก่อตั้งเมื่อปี 2538 โดย **ครูช่าง** หรือ **ชนประคัลภ์ จันท์เรือง** ด้วยประสบการณ์การเป็นนักแสดงระดับคุณภาพ และอีกมิติหนึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้กำกับการแสดง รวมถึงความร่วมมือร่วมใจของลูกศิษย์ ฝึกฝนตัวเองผ่านการทำละคร โดยมีภารกิจคือการให้และการรับที่สมดุลระหว่างนักแสดงและคนดู

จุดเปลี่ยนที่ทำให้**ชนประคัลภ์ จันท์เรือง** สนใจ และศึกษาเรื่องธรรมะอย่างลึกซึ้ง เมื่อ**คุณแม่ชัชวาลย์ (ศิลปินรณ) จันท์เรือง** (ลูกสาวหลวงประดิษฐไพเราะ-ศร ศิลปินรณ) ล้มป่วยหนักด้วยโรคมะเร็ง **ชนประคัลภ์** จึงหาหนังสือธรรมะ คาถาชินบัญชรของท่าน **พุทธทาสภิกขุ** และหนังสือ**ท่านเจ้าคุณพระธรรมปิฎก** มาอ่านเสียงดัง ๆ ให้คุณแม่ฟัง ทำให้จดจำข้อความและรู้สึกตื่นตาตื่นใจ กับการค้นพบแสงสว่างแห่งปัญญา และนำมาประยุกต์กับชีวิตประจำวัน

ด้วยการยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง **ชนประคัลภ์ จันท์เรือง** เดินออกจากชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ กล้าพอที่จะใช้ชีวิตที่แตกต่าง ซ้อมที่ดินย่านคลอง 6 รังสิต ปทุมธานี บนเนื้อที่ 5 ไร่ เพื่อสร้าง**คณะละครมรดกใหม่** เพื่อจะสร้างวัฒนธรรมในการดูละคร สร้างชุมชนให้แข็งแรงอุดมด้วยนักปราชญ์ ความรู้ และความสุข นำคณะละครเกือบ 20 ชีวิตหมุนเวียนไปแสดงตามโรงเรียนในชุมชนต่าง ๆ นักแสดงทุกคนใช้ชีวิตเรียบง่ายยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง การแสดงแต่ละครรอบคิดค่าใช้จ่ายโรงเรียนเพียงแห่งละ 6,000 บาท

มีการจำลองบรรยากาศเวทีแบบอาเรีนา ที่สืบสานมาจากสมัยกรีก-โรมัน นักแสดงเล่นตรงกลาง คนดูเห็นได้ 360 องศา ต่างมีสมาธิร่วมกัน จดจำคำพูดสำคัญของตัวละครได้ ฉากมีไว้เพื่อไม่บังสายตา คนดูที่เป็นเด็กนักเรียนจะมีส่วนร่วมกับการแสดง ไม่ว่าจะเป็นการโต้ตอบด้วยคำพูด การอ่านบทกลอนทำนองเสนาะ การร้องเพลงปรบมือ รวมถึงการรำรำในท่าทางต่าง ๆ ทุกอย่างทำให้เกิดกระบวนการคิดนำไปปฏิบัติ รวมถึงการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากละครเมื่อได้ผ่านสายตาแล้ว

เบื้องหลังเวทีนักแสดงกำลังแต่งตัว

ทั้งเด็กเล็กเด็กโตสนใจละครแนวใหม่ไม่วางตา

พระอภัยมณีตอนสินสมุทรร้องทุกข์

ละครเวทีสัญจรเรื่อง**พระอภัยมณี ตอน สินสมุทร ร้องทุกข์** เป็นการเขียนบทประยุกต์ของ**พบจันทร์ ลีลาศาสตร์สุนทร** เรื่องราวความรักระหว่างพ่อแม่ลูก สะท้อนปัญหาครอบครัวปัจจุบันที่ทำให้ทุกคนต้องหลั่งน้ำตา เมื่อ**สินสมุทร**ไม่อยากให้พ่อแม่แยกทางกัน มาฟ้องร้องกล่าวหา**พระโยคี**ว่า เป็นตัวการของเรื่องบาดหมางในครอบครัว ร้อนถึง**พระโยคี**แห่งเกาะแก้วพิสดารซึ่งต้องตกเป็นทั้งจำเลยและผู้พิพากษา

“จุดเปลี่ยนที่ทำให้เบนประกัล จันทรีเรื่อง
สนใจธรรมะ เมื่อคุณแม่
ล้มป่วยหนักด้วยโรคมะเร็ง
เบนประกัลจึงหาหนังสือธรรมะมาอ่าน
รู้สึกตื่นตาตื่นใจ
ประยุกต์ให้เข้ากับชีวิตประจำวัน”

จึงต้องหาทางไกล่เกลี่ยคดีความนี้ให้ยุติ เพื่อหาคนที่ต้องรับผิดชอบเรื่องนี้ทั้งหมด

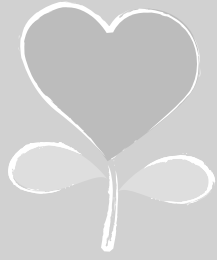
นักแสดงที่เป็นคนเล่าเรื่องกล่าวถึงกติกาดูละครเวทีให้นักเรียนยอมรับกฎเกณฑ์ร่วมกัน “ข้อที่ 1 นักแสดงไม่ใช่ไมโครโฟน ไม่ใช่เครื่องขยายเสียง ไม่มีฉากแสงสีเสียงใหญ่โตอลังการ ไม่มีสลิง ไม่มีตัวแสดงแทน มีแต่เสียงเพราะๆ และหน้าหล่อๆ เรียกเสียงเฮฮา ให้กับเด็กๆ อย่างสนุกสนาน ดังนั้นเวลาพูด ผู้ชมละครต้องเงียบที่สุด

กติกาคข้อที่ 2 บริเวณนี้เราเรียกว่าเวที Arena state ผู้ชมจะเห็นนักแสดงรอบทิศทาง รูปแบบเวทีแบบอารีนาต้องการให้ผู้ชมรักษารูปแบบเวทีไว้ด้วย เพื่อให้นักแสดงได้เดินไปมาโดยรอบขณะแสดง

กติกาคข้อที่ 3 ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในละคร กระดาศที่แจกอยู่ในมือ อย่าพับ อย่าม้วน อย่าฉีก อย่าขยี้ อย่าขยำ อย่ากิน ให้ทุกคนหยิบมาดู กระดาศนี้จะมีกลอนให้อ่านเป็นทำนองเสนาะ

พระอภัยมณีเป็นลูกชายของท้าวสุทัศน์และนางพทุมเกสร ปกครองกรุงรัตนามีน้องชายคนหนึ่งชื่อศรีสุวรรณ เต็บโตขึ้น พระบิดาให้ไปร่ำเรียนวิชาแทนที่จะเป็นวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการปกครองบ้านเมือง

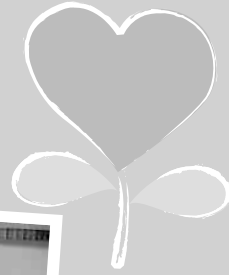

ชมกันแบบติดขอบเวที

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับชุมชน

ผู้ชมมีส่วนร่วมและเลือกตอนจบด้วยตัวเอง

กลับไปเรียนวิชาเป่าปี่ ส่วนศรีสุวรรณเรียนวิชาการระปีกระบอง พระบิดาทราบเข้าก็ทรงกริ้วโกรธมาก พระอภัยมณีกับศรีสุวรรณ ถูกขับไล่ออกจากเมืองโดยที่พระบิดายังไม่ทันได้สืบสาวราวเรื่องว่าความจริงแล้ววิชาเพลงปี่ของพระอภัยมณีมีคุณสมบัติพิเศษอย่างไร ถ้าพระอภัยมณีเป่าปี่เสียงเบา จะทำให้คนหลับได้ แต่ถ้าเป่าเสียงดังจะทำให้ผู้คนแก้วหูหรือว่าอกแตกตายได้

ทั้งสองพระองค์ถูกเนรเทศออกจากวังแล้ว เจอกับสิ่งมีชีวิตคนหนึ่ง เอ็ง เอย ฉะ เอ็ง อี้ นางยักษ์นี่ผีเสื้อสมุทร เรื่องเล่าเก่าสุดนางเป็นยักษ์ร้าย ยักษ์ร้ายที่กลายมาจากหิน อาหารที่นางกินก็พวกเรานี้ยังงิเฝ้าเข้า ฉะ ฉ่า ฉา หนอยแม่

สินสมุทรและนางเงือกจึงอาศัยอยู่กับพระโยคีที่บนเกาะ พระอภัยมณีได้นางเงือกเป็นชานา กลายเป็นเรื่องราวรักสามเส้าของพระอภัยมณี นางเงือกสาวและนางผีเสื้อสมุทร เมื่อพระอภัยมณีต้องการพาสินสมุทรหนีจากนางผีเสื้อสมุทร เพื่อกลับกรุงรัตนินไปหาพระบิดา และส่งสินสมุทรเรียนหนังสือ ในขณะที่นางผีเสื้อสมุทรต้องการให้พระอภัยมณี ผีเสื้อสมุทร และสินสมุทรอยู่พร้อมหน้าพร้อมตาเป็นครอบครัวในถ้ำเหมือนเดิม ในขณะที่สินสมุทรต้องการให้พระอภัยมณีพานางผีเสื้อสมุทร และสินสมุทรกลับเมืองรัตนินและสินสมุทรได้เรียนหนังสือด้วย

สินสมุทรอายุแค่ 8 ขวบเท่านั้น เจอปัญหาที่แก้ไม่ตกถึงต้องมาร้องทุกข์ขอให้คนอื่นช่วย (หันไปถามนักเรียน) แล้วเราละครับ เวลามีปัญหา พวกเราจะปรึกษาใครครับ (นักเรียนตอบ พ่อ/แม่) เราต้องปรึกษาคุณพ่อหรือคุณแม่ เพราะว่าจะได้ช่วยเราแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ สินสมุทรเองก็อยากปรึกษาพ่อแม่เหมือนกัน แต่ว่าทำไม่ได้ ก็เลยปรึกษากับผู้ใหญ่ท่านหนึ่งก็คือ โยคี”

พระอภัยมณีในส่วนนี้เป็นตอนที่ประยุกต์ขึ้นมาสำหรับเด็กนักเรียนไฮบริคณาด้วยการโหวตว่าจะเลือกใครเป็นฝ่ายถูกต้อง มีคุณธรรมมากที่สุด บรรยายกาศของเด็กรักเรียนเมื่อได้ชมละครแล้วต่างโหวตให้พ่อแม่ลูกอยู่ด้วยกัน และส่งเสริมให้ลูกสินสมุทรได้รับการศึกษาเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

“สินสมุทรอายุแค่ 8 ขวบเท่านั้น
เจอปัญหาที่แก้ไม่ตก
ถึงต้องมาร้องทุกข์ขอให้คนอื่นช่วย เวลามีปัญหา
เราต้องปรึกษาคุณพ่อหรือคุณแม่
สินสมุทรเองก็อยากปรึกษาพ่อแม่เหมือนกัน
แต่ว่าทำไม่ได้ ก็เลยปรึกษากับผู้ใหญ่ท่านหนึ่งก็คือ โยคี”

เวลาที่ละครแบบออนไลน์ที่คลองหก

เวิร์คช็อปของคณะละครมรดกใหม่

“พระเวสสันดรทำไม่สำเร็จ
 เพราะยังมีมารอื่นมาขวาง
 คือการข่วยเหลือจากพระบิดาและพระมารดา
 ของพระเวสสันดรเอง ที่มาไถ่ตัวหลาน
 เรื่องราวของการพยายามหาทาง
 หลุดพ้นจากทุกข์ จึงยังไม่สำเร็จ”

พระเวสสันดรชาดกตอน ชูชกผู้ก้องดี

คนเล่าเรื่องเปิดเรื่องด้วย โลกใบนี้กว้างใหญ่ ชีวิตของเราจะต้องเจอกับเรื่องราวมากมายทั้งดีทั้งเลว การรู้จักแยกแยะใช้เหตุผล มองเห็นความดีในความบกพร่องหรือความบกพร่องในสิ่งที่สมบูรณ์ที่สุด จะทำให้เราสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ทุกข์ให้ยากแล้วก็สุขให้ง่าย หากความสุขให้ได้บนความทุกข์และเตือนสติตัวเองเสมอ ไม่ให้หลงระเริงเมื่อมีความสุข เรื่องราวในวรรณคดีนั้นเป็นเรื่องใกล้ตัวของเรา บทเรียนในชีวิตของตัวละครย้อนกลับมาเป็นบทเรียนในชีวิตของผู้อ่านด้วย

บทละครเวทีสัญจร เรื่องพระเวสสันดร ตอน ชูชกผู้หวังดี เมื่อวงจรชีวิตของผู้ขอและผู้ให้มาพบกัน ไศกนาฏกรรมที่แสนวิปริตก็บังเกิดขึ้น แต่ใครกันแน่ที่เป็นผู้ร้าย ใครกันแน่เป็นผู้ดี บุรุษผู้มาพราดลูกไปจากเขาย่อมจะเป็นผู้ร้ายและผู้ขัดขวางทั้งหลายย่อมกลายเป็นผู้ดี เรื่องนี้มองให้เห็นถึงภารกิจที่แท้จริงขององค์พระเวสสันดร ในมุมมองใหม่ที่ชัดเจน จับต้องได้เป็นวิถีพุทธ

ละครในเชิงบูรณาการ ก่อให้เกิดการเรียนรู้เป็นคุณธรรม เน้นกระบวนการคิดแบบวิเคราะห์ การมีส่วนร่วมของเยาวชน การสร้างวรรคทองที่อยู่ในจิตใจ “ทานบารมีนี้เพื่อใครกันแน่ การตัดกิเลสหนักนยาเหมือนกับการยกลูกให้กับขอทานที่น่าเกลียดน่ากลัว”

เริ่มต้นคนเล่าเรื่อง เรื่องเวสสันดรเป็นเรื่องที่มีความลึกซึ้ง เหนือกว่าเรื่องราวในวรรณคดีทั่วไป ทุกคนพูดเป็นภาษาต่างดาว นัวเนียกันหมด เราจะอธิษฐานให้พวกเราทุกคนในที่นี้ กลายเป็นพวกมีหุทิพย์ ได้ยินเสียงอะไร ใครขยับ เป็นอันว่ารับลูกได้ทุกเรื่อง จะได้สิ้นสงสัยในเรื่องเวสสันดรกันซะที ...โอม...มะลูกก็กกุ่ย เพียง

เรื่องราวได้ดำเนินมาจนถึงท้ายที่สุด พระเวสสันดรชาดก เป็นเรื่องลึกซึ้งเหนือความเข้าใจธรรมดาสามัญมาถึงบัดนี้ทุกคนย่อมจะเห็นแจ้งว่า นี่ไม่ใช่เพียงแต่เรื่องเล่าเรื่องเศร้านะธรรมดา ที่มีบุรุษหนึ่งบังอาจมาลักพาลูกตัวเขา หากแต่องค์เวสสันดรนั้น พยายามจะลดละกามกิเลสด้วยการบำเพ็ญทานบารมี และสองกุมารากุมารีนั่นไซ้ร คือความผูกพันยึดติดอันยิ่งใหญ่ที่จะจุดรั้งพระองค์ ตกลงพวกเจ้ากระจำงขึ้นหรือยัง...

พระเวสสันดรทำไม่สำเร็จ เพราะยังมีมารอื่นมาขวาง คือการข่วยเหลือจากพระบิดาและพระมารดาของพระเวสสันดรเอง ที่มาไถ่ตัวหลาน มิหนำซ้ำ ยังพากันมารับพระเวสสันดรกลับไป เรื่องราวของการพยายามหาทางหลุดพ้นจากทุกข์จึงยังไม่สำเร็จ และลากยาวมากระทั่งถึงครึ่งเสวยชาติเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ หรือองค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ภารกิจจึงสำเร็จลงได้อย่างแท้จริง

การสร้างคนรุ่นใหม่ในทุกข์ยากสุขง่าย ใช้ชีวิตอยู่บนโลกของวัตถุนิยมอย่างรู้เท่าทัน มีคุณธรรมจริยธรรม ลดอัตตาแห่งตน ใส่ใจกับผู้คนรอบข้างให้มากขึ้น พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเอง มีความใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา มีความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง นี่คือนโยบายที่ศูนย์คุณธรรมเข้ามาเสริมหนุนกิจกรรมเพื่อสังคม ในรูปแบบที่แปลกใหม่และสอดคล้องกับกระแสวัฒนธรรมในปัจจุบัน ภารกิจเหล่านี้หากผู้สนใจจะเป็นส่วนหนึ่งในละครเพื่อคุณธรรมสามารถแวะเยี่ยมชมได้ที่ www.moradokmai.com หรือโทรศัพท์สอบถาม 0 2904 5665 โลกแห่งการเรียนรู้สู่คุณธรรมรอคุณอยู่

เอ่ยถึง ศ.ร.ต.อ.ดร.ประชัย เปี่ยมสมบุรณ์ แม่ท่านอำลาวงการเมืองไปนานพอสมควร แต่ด้วยบุคลิกที่ตรงเป็น “ไม้บรรทัด” ชื่อของท่านจึงถูกเอ่ยถึงทุกครั้งที่สังคมถามหาคนดีมีคุณธรรมในบ้านเมือง เราค่อนข้างโชคดีที่ท่านเปิดบ้านที่ร่มรื่นด้วยต้นไม้ใหญ่ต้นถนนลาดพร้าวให้เป็นที่พักพิงกันในบ่ายวันหนึ่งที่ยังร้อนทั้งสภาพอากาศและอุณหภูมิการเมือง

ท่านเป็นบุตรคนที่สองของ พล.ต.ต.ชวน และนางโพรยทิพย์ เปี่ยมสมบุรณ์ อายุครบ 57 ปีเมื่อ 1 สิงหาคมที่ผ่านมา สมรสกับ ผ.ศ.สมศรี (เครือวิทย์) เปี่ยมสมบุรณ์ มีบุตรชาย ๒ คน และธิดา ๑ คน คือ ธรรมาธิปต์ (แทน) ทศธรรม (ทศ) และธรรมวิลาศ (ทิพย์) เป็นหัวหน้านักเรียนนายร้อยตำรวจที่ทำคะแนนสูงสุดตลอดการศึกษา ได้ทุนรัฐบาลจนจบปริญญาเอกด้านอาชญาวิทยาจากม.พลธิดาสเตท เคยเป็นอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2 สมัยและประธานโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยชินวัตรจากนั้นก็ผันตัวเองจากการเป็น “อาจารย์” มาเข้าสู่แวดวงการเมืองอย่างเต็มตัว เป็นผู้ร่วมก่อตั้งพรรคไทยรักไทย และรั้งตำแหน่งเลขาธิการพรรค สมาชิกสภาผู้แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รองนายกรัฐมนตรี จนอำลาการเมืองกลับมาเป็น “อาจารย์” และศาสตราจารย์พิเศษคนล่าสุดของนิด้าในปัจจุบัน

วันนี้ท่านจะมาเล่าให้ฟังถึงวิธีการเลี้ยงลูกในสไตล์อาจารย์ปู่

เลี้ยงลูกให้มีภูมิคุ้มกันสไตล์

อ.ประชัย

เปี่ยมสมบุรณ์

ทุกคนรู้จักอาจารย์ชาก เรื่องความซื่อตรง ความยึดมั่นกับหลักกาช ตรงนี้อะไรเป็นแรงบันดาลใจครับ

ปัจจัยแรกคือพื้นฐานครอบครัว คุณแม่ผมท่านเป็นนักสอน เป็นครูที่สอนคนแรก ท่านเป็นคนที่มีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจจริง ทำอะไรท่านจะพูดเสมอว่า คุณพ่อท่านคือคุณตาผมบอกว่า ผมก็ลูกท่าน ท่านก็ลูกตา นิสัยก็เหมือนกัน คือมีอะไรต้องมุ่งมั่น ทำก็ต้องทำได้ คุณตาผมท่านก็เป็นคนจริงจังมาก เป็นคนที่ขยันขันแข็งสร้างฐานะอย่างบากบั่น

เรื่องความซื่อสัตย์ก็มาจากสายคุณพ่อผม โดยเฉพาะครอบครัวของคุณพ่อผม ก็จะมุ่งมั่นเป็นข้าราชการที่ซื่อสัตย์มาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 คุณปู่ทวดคุณทวด คุณปู่ คุณพ่อและตัวผม ก็รับราชการมาโดยตลอด แล้วเจ้าลูกชายคนโตผมตอนนี้ไปเรียนปริญญาตรีถึงนิวซีแลนด์ กลับมาก็มาเป็นนายตำรวจ ผมก็บอกว่าแล้วแต่ลูก ถ้ามัวทำไม่อยากเป็นตำรวจ เขาก็อ้างเหตุผลย่อๆ บอกอยากรักษาประเพณีปฏิบัติของครอบครัวไว้

อีกส่วนหนึ่งที่ค่อนข้างจะมีความสำคัญมากก็คือโรงเรียนระดับประถม มัธยม คือโรงเรียนเป็นโรงเรียนศาสนา ศาสนาคริสต์จะเป็นศาสนาที่มีความภักดีต่อพระเจ้า ตรงกับหลักพระพุทธศาสนาที่คืออิโธตตปปะ เกรงกลัวและละอายต่อบาป แล้วยิ่งมาถึงโรงเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนเหล่านี้สอนเรื่องระบบเกียรติศักดิ์ คือให้รักเกียรติ ให้รักศักดิ์ศรี ยิ่งกว่าชีวิตของตัวเอง

อาจารย์ได้ชื่นชมชมขันว่าวิธีการเลี้ยงลูกที่ได้ดี ของท่านเคล็ดลับไหนฮอย

ที่จริงแล้ว เรื่องของแต่ละครอบครัว คงจะพอศึกษากันได้ แต่มันจะเลียนแบบกันร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ได้ อย่างครอบครัวผมก็พูดกันตามตรง อันดับแรกที่สุด การเลี้ยงลูกก็มาจากการที่ผมหรือภรรยาผมได้รับการเลี้ยงดูจากคุณพ่อคุณแม่ นั่นคือส่วนหนึ่งที่เราได้รับการเลี้ยงดูอย่างครอบครัวผมก็คือ คติพจน์ซึ่งหลาย

ครอบครัวก็อาจจะเหมือนๆ กันก็คือ ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน อันนี้คือ 4 แนวคิดที่ใช้มาโดยตลอด

คุณแม่ผมท่านจะเป็นตัวอย่างที่สำคัญมากของความขยัน สมัยก่อนเวลาที่ท่านล้างผลไม้ ล้างผักเสร็จเรียบร้อย น้ำเหล่านี้ท่านยังไม่ทิ้งนะครับ ท่านจะเอาไปรดน้ำต้นไม้ก่อน ต้นขนุนข้างบ้านงามเลยครับ วิฑูถ้ำ อยู่พื้นที่ระยะที่จะได้ยินท่านบอกว่าให้ปิด โทรทัศน์ถ้าจะไม่ดูปิดเสีย ถ้าไฟดวงไหนจะใช้เปิดไม่ว่า แต่ดวงไหนอย่างห้องรับแขกนี้เราปิดเสีย ทำให้เราไม่ฟุ้งเฟ้อย ตรงนี้คือการเรียนการสอนที่มาจากสถาบันครอบครัว

“
อย่างครอบครัวผมก็คือคติพจน์
ซึ่งหลายครอบครัวก็อาจจะเหมือน ๆ กันก็คือ
ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน อันนี้คือ
4 แนวคิดที่ใช้มาโดยตลอด
”

แสดงว่าคำสอนของพ่อแม่มีอิทธิพลมาก
คำสอนของท่านเหล่านี้ผมถือว่าผมก็รับแล้วมาประยุกต์ใช้ หลักการง่าย ๆ ของเราก็คือว่าเราต้องดูแลลูกตั้งแต่เยาว์วัย คือตอนเด็กเล็กต้องการอยู่กับพ่อแม่ทันทีที่เขาเริ่มโตขึ้น เข้าสู่วัยรุ่นเริ่มคบหาเพื่อน พอเข้าสู่วัยหนุ่มสาวเริ่มคบหาแฟน พอแต่งงานเสร็จเรียบร้อยเขาก็ต้องไปดูแลครอบครัวเขา

ช่วงสำคัญที่สุดก็คือตั้งแต่เขาอยู่ในครรภ์ คลอดจนกระทั่งเป็นเด็กเล็ก ตอนนั้นคือช่วงที่พ่อแม่ใส่อะไรเขารับหมด เพราะเขาจะอยากอยู่ใกล้พ่อแม่ที่สุด แต่พ่อแม่กลับไม่มีเวลา พ่อแม่กลับผลักไล่ไล่ส่งไปหาพี่เลี้ยงหรือคนอื่นมาแทน ถ้าคนมาแทนนั้นมีคุณภาพ มีศักยภาพใกล้เคียงกับพ่อแม่ ผลที่ได้คงไม่ต่างมาก แต่ถ้าพี่เลี้ยงเหล่านี้ไม่มีศักยภาพ ไม่มีคุณภาพ ผลที่ได้รับต่างแน่นอนครับ

คุณแม่ผมท่านบอกว่า ก่อนที่จะจะมีลูกแต่ละคน พ่อแม่มีลูกด้วยความตั้งใจ ไม่ใช่ด้วยความบังเอิญ อันนี้พูดกระทั่งถึงวัยรุ่นปัจจุบันนี้บางคนทานโทษนะครับ มั่วกันจนกระทั่งท้องขึ้นมา โดยไม่รู้ใครเป็นพ่อ มันไม่ได้เพราะการมีลูกในครอบครัว ตัวผมถือเป็นเรื่องใหญ่เด็กคือสิ่งที่ธรรมชาติมอบให้ หรือพระเจ้าประทานให้

เพราะฉะนั้นการจะมีลูกแต่ละคน พ่อแม่ต้องเตรียมความพร้อม คุณพ่อคุณแม่ผมท่านก็บอกว่าสมัยพ่อแม่ไม่มีการตรวจเลือดหรอก แต่พ่อแม่ก็ต้องดูนิสัยซังกันและกัน อย่างคุณแม่ผมก็ดูนิสัยคุณพ่อผม เป็นคนเจ้าชู้ใหม่เป็นคนเล่นการพนันใหม่ ตีมของมินเมาใหม่ คุณแม่ผมเป็นคนเหลาะแหละใหม่ คบขู้ผู้ชายใหม่ พ่อผมก็ต้องดู

มาถึงรุ่นผมกับภรรยา ผมก็ต้องตรวจเลือดก่อนที่เราจะแต่งงานกัน แล้วพอแต่งงานเสร็จเรายังไม่มีลูกทันทีเราก็ปรับตัวเข้าหากัน ใช้เวลาประมาณ 2 ปี ก่อนจะมีลูกคนแรก เพราะอันดับแรก เรายังเรียนไม่จบ ผมยังไม่จบปริญญาเอก ภรรยาผมยังไม่จบปริญญาโท ถ้ามีตอนนั้นจะลำบาก ประการที่ 2 เพื่อเราจะได้ใช้ชีวิตคู่ด้วยกันสักพักเพื่อให้ความพร้อม

เราตั้งใจว่าจะจบปริญญาโท ปริญญาเอกแล้วกลับมาเมืองไทยแล้ว มีหน้าที่การงานแล้ว มาอยู่โรงเรียนนายร้อยแล้วค่อยมี พอพร้อมจะมี คุณแม่ผมก็จะสอนแบบเดียวกันก่อนจะมีลูก จิตใจของคนที่เป็นแม่เป็นพ่อ ต้องมีศีลมีธรรมอย่างน้อยคือศีล 5 ขณะเดียวกันก็คือเตรียมที่จะเป็นแม่พ่อดังครครษ์บ้บครอบครัวผมก็สอนทุกอย่าง เช่น ทานอาหารที่มีประโยชน์นะ

ที่พักของอาจารย์ปุระชัยที่ร่มนรินด้วยไม้ใหญ่

ระหว่างตั้งครครษ์ก็พาไปเที่ยวบ้าง ไปพักผ่อนบ้าง นั่นคือสิ่งที่เตรียมตัวเรื่องความพร้อม แล้วก็ถือว่าออกมาแล้วลูกเราก็ต้องช่วยกันดูแลทั้งพ่อทั้งแม่ ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของแม่เพียงคนเดียว ยิ่งเป็นเด็กผู้ชายพ่อจำเป็นมากเพราะเด็กเขาจะซิมซิบบุคลิกของผู้ชาย แล้วนอกจากนั้นแม่ต้องคุยกับลูก รู้เรื่องไม่รู้เรื่องก็พูดด้วย พูดไปเรื่อย ๆ และถึงเราจะมืพีเลี้ยง แต่แม่กับพ่อจะไม่ทิ้งลูกข้ามคืน

วิธีสอนให้เด็กช้กกาอ่าน

เด็กจะขยันรักการอ่านหรือไม่ จะมีคุณธรรมหรือไม่ เริ่มจากนิทานก่อนนอน เพราะฉะนั้นก่อนนอนทุกคืนเราก็จะเล่านิทานให้เขาฟัง พอโตหน่อยก็ให้เขาหยิบหนังสือนิทานมา แล้วก็อ่านให้ฟัง เป็นนิทานอีสป นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าอะไร แล้วก็เส้าเข้าไปอยู่อย่างนั้นหลาย ๆ เรื่องก็จะได้ 2 อย่างคือได้คุณธรรมจริยธรรม และได้นิสัยรักการอ่าน

ก่อนนอนทุกคืนก็ต้องสวดมนต์ จบเรียบร้อยแล้วกราบพระให้อธิฐานก่อนนอน ทุกคืน ๆ ให้เป็นเด็กดี ว่านอน

“
อย่าไปคิดว่าทุกอย่างมันจะดีขึ้นในสมัยของชีวิตเรา
ประการแรกเราไม่ทำความชั่ว เราไม่สร้างปัญหาให้กับโลก
มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหา โลกมนุษย์มันก็ดีขึ้นในระดับหนึ่ง
”

สอนง่าย ไม่ถือ เชื้อฟังคุณพ่อคุณแม่ ทำอย่างนั้นมาตั้งแต่
เขาเริ่มรู้ความ เขาก็ติดเป็นนิสัยว่าช่วงสั้น ๆ ต้องอ่าน
หนังสือก่อนนอนประมาณสัก 10 นาที ไม่เกิน 15 นาที
ต้องสวดมนต์ แล้วจากนั้นถึงนอน แล้วเวลานอนเราก็
จะนอนอยู่ข้างเขาไม่พอกี่แม่ตลอด

ทราบว่าอาชชาชยี่สอนลูกแม่แต่ให้อ่านกาชตี๋มเหล่า

จำเป็น อย่างลูกชายคนโตตี๋มเป็นเพราะตี๋มกับผม
บอกลูกต้องรู้นะ เพราะการตี๋มเป็นศาสตร์และศิลป์
การตี๋มต้องตี๋มทีละน้อยห้องต้องไม่ว่าง การตี๋มครั้งแรก
พฤติกรรมเป็นอย่างไร ครั้งต่อไปก็เป็นอย่างนั้น นั่นคือ
สิ่งที่เขาต้องคุมตัวเองให้ได้ แต่ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าตี๋ม เพราะ
ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ผมมองว่ามหาวิทยาลัย
จะต้องสอนเด็ก โดยเฉพาะตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป ต่ำกว่า
20 ปีไม่ได้นะ เราต้องยอมรับความเป็นจริงอย่างหนึ่ง
ว่ามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะระดับปริญญาตรีหรืออาชีว
ศึกษา คือที่พบกันของคนหนุ่มสาว เราต้องจัดโอกาส ให้เขา
จัดเวทีให้เขา เหมือนกับโรงเรียนในประเทศตะวันตก
ที่เขาจัดเวทีให้ เหมือนกับโรงเรียนเหล่า ตักว่าให้เขาไป
หลบ ๆ ซ่อน ไปขับไปเตะ ที่น่ากลัวมากก็คือขับเตะเหล่านี้
ไม่ได้ให้เฉพาะแอลกอฮอล์ ให้ยาเสพติดตามมาด้วย
เด็กของเราอยู่ในสายตาเรา อยู่ในโรงยิมของโรงเรียน
อยู่ในโรงยิมของมหาวิทยาลัย ไม่น่ากลัวหรอกครับ
ครูบาอาจารย์เป็นคนดูแล

ความคิดพวกนี้อาชชาชยี่ได้เผยแพร่ไปบ้างไหม

ผมเคยพูดกับทบวงมหาวิทยาลัยตั้งแต่ก่อนเป็น สกอ.
บางคนก็ต้านผม ผมก็บอกแล้วแต่ความคิดของแต่ละท่าน
ในทัศนะผมเราต้องจัดเวทีของการแสดงออกทั้งหลาย
ในทางที่ถูกต้อง เป็นต้นว่าลานกีฬาเราจัดโหม ลานดนตรี
เราจัดโหม ถ้าเราจัดแล้วเขาไม่ไปเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่รัฐต้องเข้ามาช่วย เข้ามาจัดสรร
พ่อแม่เองต้องเป็นแบบอย่าง อย่างกรณีของประเทศ
ตะวันตกเขามีตัวอย่าง แต่ผมไม่ได้หมายความว่าขยก
เขามาข่มเรา ทุกวันเสาร์พ่อแม่เขาจะพาเด็กประถมไปแข่ง

กีฬา พ่อแม่คือกองเชียร์ เล่นฟุตบอล เล่นรักบี้ เล่นคริกเก็ต
แม้กระทั่งกีฬาในร่ม พวกเตะฟุตบอลคือฟุตบอลสนามเล็ก
รวมไปถึงเรื่องของการตีเทนนิส การเล่นเบสบอลต่าง ๆ
กีฬา มันเยอะมากจนกระทั่งเด็กนี้มีความสนุกกับกีฬา

ฟังอย่างนี้แล้วรู้สึกเป็นห่วงอนาคตเด็กไทยนะครับ

แต่ผมไม่ค่อยเป็นห่วง ผมคิดว่าบางครั้งสังคมที่อยู่มา
เกือบ 80 ปีอย่างประเทศไทย ก็มีภูมิคุ้มกันในระดับหนึ่ง
คำว่าภูมิคุ้มกันก็คือเรามีทั้งรุ่งโรจน์ มีทั้งร่วงโรย บางช่วง
ก็เป็นขี้ข้า เสียกรุง 2 ครั้ง บางครั้งเราก็รุ่งโรจน์ยิ่งกว่า
ประเทศอื่น ๆ ในแถบนี้ สมัยสมเด็จพระปิยะมหาราช
เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้บ่อยครั้งสังคมเราก็เรียนรู้ แต่บางครั้ง
ก็เรียนรู้ด้วยวิธีที่เจ็บตัว เจ็บปวด และเรียนรู้ ด้วยวิธีที่ฉลาด
ถ้าเราฉลาดเราก็เรียนรู้โดยวิธีที่เรา ไม่จำเป็นต้องเจ็บตัว
เรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่น เราไม่ต้องใช้ยาเสพติด
เราก็รู้ว่า ยาเสพติดเป็นอันตรายแต่ถ้าคนโง่ก็ต้องติดยา
ซะก่อน แล้วมาบับัดถึงรู้ว่า ยาเสพติดอันตราย

อาชชาชยี่คิดว่ากระบวนการคุณธรรมในบ้านเขาควรจะเป็นระดับ
ยังงั้นกับปัญหา

ผมเป็นคนที่ไม่เล็งผลเรื่องอื่นนะครับ ผมมองว่า
องค์กรที่มันคงไม่ว่าราชการ ธุรกิจ แม้กระทั่งองค์กรระดับ
ประเทศส่วนใหญ่มันเริ่มจากเล็กไปใหญ่ เริ่มจากง่ายไปยาก
เราควรคาดหวังจากตัวเรา ครอบครัวเรา งานในหน้าที่
ตำแหน่งของเราไปก่อน ต้องพยายามทำตัวเป็นแบบอย่าง
ที่ดีให้กับครอบครัว หน้าที่ของผมในวันนี้ก็คือเป็น
ครูบาอาจารย์ ในขณะที่ผมรู้ว่าคนสนใจที่จะฟังมากพอ
สมควร ไปแต่ละแห่งผมก็ได้รับการตอบรับที่ดี เราก็บอก
นี่คือ โอกาสที่ดีในแง่ที่ว่าผู้ที่จะฟังผมศรัทธา เมื่อศรัทธา
เราพูดอะไรไปเขาจะฟัง เมื่อเขาฟังเราสามารถจะขอให้เขา
ปฏิบัติตามได้ด้วย เพราะฉะนั้นหลายสิ่งหลายอย่างก็คือ
สิ่งที่จะต้องค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป อย่าไปคิดว่าทุกอย่างมัน
จะดีขึ้นในสมัยของชีวิตเรา ประการแรกเราไม่ทำความชั่ว
เราไม่สร้างปัญหาให้กับโลก มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหา
โลกมนุษย์มันก็ดีขึ้นในระดับหนึ่ง ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้
ทุกอย่างมันก็เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ลักษณะ 3 ประการ
ของไตรลักษณ์ อย่าไปติดยึดเกินไป นั่นคือสิ่งที่พระพุทธ
ศาสนาสอนให้เห็นสิ่งทั้งหลายในโลกมันเป็นสิ่งสมมติ

วันเยาวชนแห่งชาติ

เท่าความ

หลังจากคุณยายใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็นคุยกับหลานสาวสุดรัก ที่เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ก็ทำให้คุณยายคลายเหงา เพราะจากหลานสาวได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ต่อเนื่องคุยกะ หลานได้ตั้งใจ ตอนนี่คุณยายก็กลายเป็นนักแชทวัยดึก ที่ใช้การแชท ถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยไปสู่อเมริกาอย่างน่ารัก

เชิญคุณๆ ติดตามการแชทของยายหลานคู่นี้ตอนต่อไปได้ ณ บัดนี้

😊 **หนูเหม่ม :** สวัสดีค่ะคุณยาย ได้ข่าวว่าคุณยาย เป็นไข้หวัดเหอคะ ต้องพักผ่อนมาก ๆ นะคะ เดี่ยวหนู จะไม่มีใครคุยด้วย แย่นั่นเลย ช่วงนี้ยิ่งร้อน ๆ อยู่ด้วย
☺ **ยาย :** ยายไม่เป็นโร่มากหรอกจะ ไม่รู้เหอว่ายายนะ หัวแข็งจะตาย กินน้ำอุ่นมากๆแล้วนอนพักเยอะๆ ไม่กี่วัน ก็หายแล้วก็ไม่ต้องพึ่งยาด้วย เพราะยังไม่มียารักษาโรคหวัด ผลิดออกมาขายเลยนะ ที่หมอเขาจ่ายยากันนะก็แค่รักษา ตามอาการเท่านั้น ถ้าเรารู้จักรักษาสุขภาพนะ หวัดก็เป็น เรื่องจืดจ๋อย

😊 **หนูเหม่ม :** นี่แหละ คุณยายไฮเทคของหนู ตัวจริง เสียงจริง ช่างรอบรู้สมกับเป็นครูบาอาจารย์จริงๆ

☺ **ยาย :** ว่าแต่เที่ยวนี้อะไรจะขอยายอีกละจะ ว่ามาเลย ย่าอ้อมค้อม

😊 **หนูเหม่ม :** รู้ทันอีกแล้ว คือจี้คะ หนูต้องทำรายงาน ชิ้นหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องวันเยาวชนในประเทศของหนู แต่หนู ไม่รู้จะไปหาข้อมูลที่ไหน เพราะรู้จักแต่วันเด็ก ก็เลยคิดว่า คุณยายน่าจะช่วยได้

☺ **ยาย :** ยังจี้เอง เรื่องของวันเยาวชนนะ ก็วันที่ 20 กันยายน ของทุกปีไงละจ๊ะ ต่างกับวันเด็กแน่นอนเพราะ วันเด็กนี่จะจัดทุกวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคมและ ที่สำคัญเกณฑ์อายุก็แตกต่างกันเพราะสหประชาชาตินะ กำหนดให้เยาวชนมีอายุระหว่าง 15-25 ปี ส่วนเด็ก ก็ต่ำกว่า 15 ปีลงมา หนูเองก็ยังเป็นเยาวชนนะ

😊 **หนูเหม่ม :** นั่นไง ไม่ผิดหวังจริงๆ จ้าคุณยายช่วย ขยายต่อหน่อยว่ามันมีที่มาอย่างไร ถึงเป็นวันที่ 20 กันยายน แล้วทั่วโลกเขาใช้วันนี้เหมือนกันหรือเปล่า แล้วที่ว่าหนู ยังเป็นเยาวชนนะเพียงแค่อายุนะคะ แต่สมอนะปริญญาชน แล้วเจ้าคะ

☺ **ยาย :** เรื่องนี้ต้องนั่งไทม์แมชชีน ย้อนกลับไปเมื่อ 21 ปีก่อน องค์การสหประชาชาติประกาศให้ ค.ศ.1985 (พ.ศ.2528) เป็นปีเยาวชนสากล โดยให้ความหมายสากล ของคำว่า เยาวชน หมายถึงคนในวัยหนุ่มสาว คือผู้มีอายุ ระหว่าง 15-25 ปี และในปีเดียวกันนั้น รัฐบาลไทยก็ เห็นชอบให้วันที่ 20 กันยายนของทุกปี เป็นวันเยาวชน แห่งชาติ

การแก้ปัญหามันก็ต้องเริ่มที่ครอบครัวแหละ เยาวชนที่ดีก็ต้องมาจากบ้านลอมที่ดี แล้วค่อยขยายไปถึงในสถานศึกษา ในสถานที่ทำงาน ต้องช่วยกันทุกภาคส่วน

☺ **หนูเหม่ม :** แล้วทำไมต้องเป็นวันที่ 20 กันยายน ด้วยละคะ

☺ **ยาย :** ก็เพราะด้วยวันที่ 20 กันยายน เป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์แห่งจักรีวงศ์ 2 พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 หรือที่รู้จักกันดีในชื่อสมเด็จพระปิยมหาราช ใจจะ ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2396 และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลรัชกาลที่ 8 ซึ่งเป็นสมเด็จพระเชษฐาธิราชของในหลวงองค์ปัจจุบันทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2468 ทั้งสองพระองค์ขึ้นครองราชย์สมบัติขณะยังทรงพระเยาว์ทั้งคู่

☺ **หนูเหม่ม :** อ้อ เป็นเช่นนี้เอง ถ้าเช่นนั้นก็อื่น ๆ ก็คงไม่ได้ใช้วันที่ 20 กันยายนเป็นวันเยาวชนแห่งชาติแน่ ๆ เลยใช่ไหมคะ

☺ **ยาย :** แม่แล้วใจจะ แต่ละประเทศเขาก็กำหนดวันเยาวชนของเขาตนเอง แล้วแต่ว่าจะเชื่อมโยงเอาเหตุการณ์ไหนที่สำคัญมา อย่างของไทยเราที่ต้องถือว่าเป็นความฉลาดของผู้ใหญ่ในยุคนั้น ที่ไปเสาะแสวงหาวันที่มีความเชื่อมโยงถึงเยาวชนได้อย่างแยบยลจริงๆ

☺ **หนูเหม่ม :** แล้วเขาให้ความสำคัญยังไงกับวันนี้คะ

☺ **ยาย :** ก่อนอื่น หนูต้องรู้ว่าสหประชาชาติเขาให้คำขวัญปีเยาวชนสากลไว้ว่า Participation, Development

and Peace คณะรัฐมนตรีในยุคนั้นก็ถอดความเป็นภาษาไทยว่า “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ใฝ่หาสันติ” เป็นใจจะถอดเป็นบทกลอนให้จำง่าย ๆ แบบไทย ๆ แล้ว ยังมี ความหมายละเอียดลึกซึ้งอีกนะ

☺ **หนูเหม่ม :** ผู้ใหญ่ในสมัยนั้น เขาคาดหวังกับเยาวชนขนาดนั้นเชียวหรือคะ

☺ **ยาย :** แน่นอน เพราะเขาถือว่าเยาวชนเป็นกำลังสำคัญที่จะต้องเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต และจะเป็นกลุ่มที่สร้างผลผลิตในทุก ๆ ด้านให้กับสังคม เพราะเป็นวัยที่มีพลังล้นเหลือ หากสังคมไหนดูแลเยาวชนในชาติได้เป็นอย่างดี สังคมนั้นก็จะมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพเต็มแผ่นดิน

☺ **หนูเหม่ม :** โห ฟังคุณยายว่าแล้วเห็นภาพเลย แต่หนูไม่ค่อยเห็นมีใครให้ความสำคัญกับกิจกรรมวันเยาวชนแห่งชาติเลยนะคะ

☺ **ยาย :** ก็จริงอย่างที่หนูว่า นอกจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจะจัดงานไปตามหน้าที่แล้ว ยายก็ไม่ค่อยเห็นใครให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชนอย่างเป็นเรื่องเป็นราวทั้งๆ ที่น่าจะเป็นวาระแห่งชาติด้วยซ้ำ แล้วทุกวันนี้ปัญหาของเยาวชนก็นับวันยิ่งมากขึ้นและรุนแรงขึ้น เห็นแล้วยายก็หนักใจอยู่เหมือนกัน

☺ **หนูเหม่ม :** แล้วคุณยายคิดว่าควรจะเริ่มที่จุดไหนก่อนละคะ

☺ **ยาย :** การแก้ปัญหามันก็ต้องเริ่มที่ครอบครัวแหละ เยาวชนที่ดีก็ต้องมาจากบ้านลอมที่ดี แล้วค่อยขยายไปถึงในสถานศึกษา ในสถานที่ทำงาน ต้องช่วยกันทุกภาคส่วนแหละ

☺ **หนูเหม่ม :** แหมวันนี้คุยซีเรียสจังนะคะคุณยาย แต่ยังไงก็ต้องขอบคุณคุณยายสำหรับข้อมูลดีๆ นะคะ วันนี้หนูไปก่อนดีกว่า รักคุณยายนะคะ บายคะ

☺ **ยาย :** เป็นเด็กดีนะหนู ยายก็รักหนูจ๊ะ

พื้นที่นี้ของบก. วารสาร "คุณธรรม" หวังให้เป็นที่รวมของกิจกรรมดี ๆ จากทุกสารทิศ หากสมาชิกเครือข่าย หรือ กลุ่มกิจกรรมใดที่มีแผนงาน กิจกรรม งานสัมมนา ออกค่าย การประชุม หรืองานพิเศษอะไรก็ตาม ที่เห็นว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อเพื่อน ๆ ในแวดวงเดียวกัน กองบก. ยินดีเป็นตัวกลางเผยแพร่ให้ด้วยความเต็มใจ เพียงแต่ขอให้เป็นการแจ้ง ข่าวกิจกรรมที่จัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 เดือน เพื่อไม่ให้ข่าวล้าสมัยอันเนื่องมาจากกระบวนการพิมพ์ ขอบคุณครับ

ชื่องาน/รายการ	สถานที่จัด/ติดต่อ	วัน-เวลา
รายการ "โลกใบจั่ว"	ออกอากาศทางช่อง 11	จ. 17.00-17.30
รายการ "วิถีธรรม"	ออกอากาศทางช่อง ITV	ส. 05.30-06.00
รายการ "พลังนักศึกษา"	ออกอากาศทางช่อง 5	จ.-ศ. ก่อนข่าวภาคค่ำ
รายการ "คุยข่าวกับพระพยอม"	ออกอากาศทางช่อง 5	ศ. 05.55-06.00
รายการ "ดอกไม้บาน สื่อสารความดี"	ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)	ศ. 11.10-11.40
รายการ "ธรรมะคิดส์"	ออกอากาศทางช่อง 5	ส-อา 06.55-07.00
รายการ "ใจเขาใจเรา" โดย ศ.นพ.ประสพ รัตนากร	สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยทุกสถานี	อา 7.50 น.
รายการ "ทุกข์ปัญหาชีวิต" โดยท่านจันทร์ แห่งสันติอโศก	สถานีวิทยุ AM 1287 สถานีวิทยุ AM 873 สถานีวิทยุ AM 576	จ-ศ. 08.30-10.00 จ-ศ. 10.00-11.00 จ-ศ. 15.30-16.30
สอนศิลปะธรรมสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ โดย พระมหาสมโชค ธีรธัมโม	รร.พุทธศาสนานิวอาทิത്യ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ นนทบุรี สนใจติดต่อด้วยตนเองที่วัด	ผู้ใหญ่-เสาร์-บ่าย เด็ก-เสาร์-อาทิตย์
บรรยายเชิงธรรมะประจำสัปดาห์ โดย วิทยากรผู้มีชื่อเสียง	ชมรมคนรู้ใจ ชั้น11 ต้นสนทาวเวอร์ โทร.0 2658 6444	อ. 18.00-20.00
เยาวชนสร้างสรรค์ ตามรอยพ่อ โดยสสส. กรมสุขภาพจิตและกระทรวงศึกษาฯ	บริเวณ นันทนาการ หน้าอาคารนิมิตตร หน้าสนามกีฬาแห่งชาติ	ส. 15.00-18.00 วันนี้ถึง 25 พ.ย.49
ฝึกทักษะการจับประเด็นเบื้องต้น พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในโลกแห่งข้อมูลข่าวสารและความรู้	เรือนเสม พริ้งพวงแก้ว หมู่บ้านเด็ก จ.กาญจนบุรี คุณสำอาง สอดศรี หรือ คุณสาวิตรี 0 2314 7385-6, 0 2318 3784	1-3 ก.ย.49
อบรม นพลักษณ์ขั้นเตปโต สู่อุทิศก้าวหน้าแห่งชีวิตด้านใน สัมพันธ์ภาพที่เป็นสุขในชีวิตส่วนตัว และการทำงาน โดยกลุ่มเพื่อนนพลักษณ์	แสนปาส้ม เทรนนิ่ง โฮม กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม คุณเจนจิรา โลชา หรือ คุณสาวิตรี กำไรเงิน 0 2314 7385-6, 0 2318 3784	1-3 ก.ย.49
เส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธครั้งที่ 3 สำหรับเจ้าของกิจการหรือพนักงานภาครัฐ/เอกชน	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 1 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	8-10 ก.ย.49
พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุขรุ่น 12 สำหรับสาธุชนทั่วไปอายุตั้งแต่ 15 ปี	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 1 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	13-20 ก.ย.49
หลักสูตรผู้นำ-สำหรับบุคคลทั่วไป (ท่านละ 3,000 บาท)	สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พังเจริญจิตต์ 1853 5000 หรือ 0 2681 6068	14-17 ก.ย.49
หลักสูตร "วิปัสสนานานาชาติ" โดย อ.เฮเลน จันทมิตร สำหรับชาวต่างประเทศและชาวไทยที่สนใจ	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	22-24 ก.ย.49
หลักสูตร "วิปัสสนา"(อ.เรณู)ครั้งที่ 5 สำหรับผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนาคุณแม่สิริ3ครั้งขึ้นไป	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	27 ก.ย.-3 ต.ค.49

สวัสดิ์ คุณผู้อ่านที่รัก

เป็นยังไงบ้างคะ สบายดีกันทุกคนไหม ไม่ทราบว่ามีน้อง ๆ ที่อยู่ต่างจังหวัด จะลำบากแค่ไหนในการเดินทางไปเรียนหนังสือ เพราะหน้าฝนนี้ ดูจะดูกว่าปีก่อน ๆ ตรงที่ตกที่ไหนดกก็มีขาวน้ำท่วมกันที่นั่น ยังไงก็ช่วยกันระวังตัว และไม่ประมาทกันด้วยนะคะ

ตอนนี้เวทีสนุกกับศูนย์คุณธรรม เริ่มศึกษากันอีกครั้งแล้ว ทั้งขาประจำ (หน้าเก่าๆ โง่ละคะ) และขาจรเริ่มส่งคำตอบมาร่วมสนุกกันมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดทีเดียว

ดังนั้น พวกพี่ ๆ ก็ต้องขอร้องน้องๆไว้ก่อนนะคะ ถ้าหากตอบคำถามถูกแล้วยังไม่ได้รับรางวัลก็อย่าโกรธกันนะ เพราะรางวัลมีเพียง 50 ชิ้นเท่านั้นเอง ก็ต้องแบ่ง ๆ กันไป ฉบับหน้าส่งมาใหม่ รับรองต้องได้สักครั้งแน่ ๆ อันนี้พวกพี่ ๆ ขอรับรองด้วยเกียรติของเนตรนารีคะ

เอาละ เรามาสนุกกันด้วยคำถามง่าย ๆ จากเรื่องราวดี ๆ ที่เราอ่านกันมาแล้ว ได้เลยคะ

<p>1. รหัสพัฒนาเก่าตามแนวคิดของ อาจารย์หมอประเวศ วะสี คืออะไร</p> <p>ก. KPI
ข. KPM
ค. KLM</p> | <p>2. “หากเป็นเรื่องร้ายแรง เช่น ถูกจับได้ว่าฉ้อราษฎร์บังหลวง ผู้นั้นจะหนีความอับอาย และสำนึกผิดด้วยการฆ่าตัวตาย.” ข้อความนี้บรรยายลักษณะของคนในประเทศใด</p> <p>ก. ญี่ปุ่น
ข. ไต้หวัน
ค. เกาหลี</p> | <p>3. “อย่างครอบครัวผม ก็ถือคติพจน์ซึ่งหลายครอบครัวก็อาจจะเหมือนๆ กันก็คือ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อุตุน..” คำกล่าวนี้เป็นคำกล่าวของใคร</p> <p>ก. ศ.นพ.ประเวศ วะสี
ข. ศ.ร.ต.อ.ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์
ค. อาจารย์ชนประคัลภ์ จันทร์เรือง</p> |
|---|---|---|

เห็นไหมคะ ไม่ยากเลยใช่ไหม เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่ารอช้านะคะ รีบเขียนคำตอบที่ถูกต้องในกรอบด้านล่าง กรอกชื่อที่อยู่ของคุณมาด้วย แล้วใส่ของติดแสตมป์ส่งมาที่ (มีหลายคนบ่นไม่อยากตัดหนังสือก็เลยอยากให้ถ่ายเอกสาร หรือใครจะเขียนตอบมาในไปรษณียบัตรโดยลอกคำตอบมาให้ชัดเจน ก็ไม่ผิดกติกาค่ะ)

กอง บก.วารสาร “คุณธรรม”

32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม.10230

50 ท่านที่ตอบถูกและโชคดี จะได้รับของขวัญเก๋ๆ จากศูนย์คุณธรรม ที่ทุกท่านใช้ประโยชน์ได้อย่างแน่นอน หมดเขตส่งคำตอบในวันที่ 20 กันยายน 2549 นี้จะคะ

แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

(เฉลยคำตอบฉบับสิงหาคม 2549 ข้อ 1 -ค. ข้อ 2 -ข. ข้อ 3 -ก.)

สนุกกับศูนย์คุณธรรม ฉบับกันงานน 2549

ชื่อผู้ตอบ..... นามสกุล.....
 ที่อยู่.....
 โทร..... อีเมล(ถ้ามี).....

ขอตอบว่า ข้อ 1 คำตอบที่ถูกต้อง.....
 ข้อ 2 คำตอบที่ถูกต้อง.....
 ข้อ 3 คำตอบที่ถูกต้อง.....

ณเณรน้อยเจ้าปัญญา

คว่ำรางวัลโครงงานวิทย์ระดับภาค

เด็กไทยไฟดีฉบับนี้ มารู้จักกับณเณรน้อยเจ้าปัญญา ตัวจริง เสียงจริงกันบ้าง เป็นกลุ่มสามเณร 3 รูป จากโรงเรียนมงคลวิทยา จังหวัดระยอง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความพิเศษในตัวเองมากมายเหลือเกิน ตั้งแต่เป็นโรงเรียนที่มีสามเณรเรียนทั้งหมดกว่า 300 รูป ส่วนเป็นเด็กด้อยโอกาส เรียนฟรี อยู่ฟรี (แต่ต้องออกบิณฑบาตด้วย) แคนี่ก็น่าฟังแล้ว

ยังน่าฟังมากขึ้นเมื่อรู้ว่าณเณรน้อยทั้ง 3 รูปนี้อยู่ชั้น ม.4 แต่กลับได้รางวัลชนะเลิศประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ระดับภาคในกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ต้องแข่งกับเด็กเก่งระดับ ม.5 ม.6 จากทั่วภาคตะวันออก คือโครงการท่อลมลดการใช้พลังงานเครื่องปั้มน้ำ

ระบบท่อลมปั้มน้ำที่ติดตั้งใช้งานจริง

ทั้ง 3 รูปนี้คือ สามเณร นิคม คำสม อายุ 16 ปี มาจากจังหวัด ชลบุรี สามเณรมานนท์ หนูช้างเผือก 15 ปี มาจากกรุงเทพฯ และสามเณรแสวงโย กันทะแก้ว อายุ 16 ปี มาจากจังหวัดลำปาง คือณเณรน้อยเจ้าปัญญาที่เรามาคุยด้วยในวันนี้

ทำไมถึงมาทำเรื่องปั้มน้ำล่ะครับ

สามเณรนิคม : ที่วัดของเรา ปัญหาที่พบคือการปั้มน้ำ คือพื้นที่ส่วนใหญ่ของเราเป็นที่ราบเชิงเขา แล้วก็เป็นที่ที่มีหิน ไม่สามารถขุดสระน้ำได้ จำเป็นต้องใช้เครื่องปั้มน้ำที่มีแรงม้ามาก มาใช้ในการปั้มน้ำขึ้นมาใช้ภายในพื้นที่ของโรงเรียน

โดยปัญหาที่พบอย่างหนึ่งก็คือการปั้มน้ำต้องใช้ระยะเวลามากในการปั้มน้ำ เพื่อจะได้น้ำใช้และปัญหาอีกอย่างก็คือปั้มน้ำทำงานหนักมากขึ้น เพราะเป็นการปั้มน้ำจากที่ต่ำขึ้นที่สูง เราจึงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการใช้ท่อดักลม อาศัยแรงดันของแรงลมท้อขึ้นมา

โดยการทดลองเรื่องท่อลม เราก็ใช้ท่อขนาดต่าง ๆ ขึ้นมาใช้ในการทดลองโดยทดลองด้วยกัน 3 ครั้ง จึงจะได้ผลการทดลอง แล้วก็เทียบออกมาระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ก็ประมาณ 2 เดือน ต่อไปเราก็หาขนาดของท่อลม และหาความสูงของท่อลมที่เหมาะสม หาระยะห่างระหว่างท่อลม หาความต่างระดับของปลายท้อกับระดับปั้มน้ำ แล้วเปรียบเทียบระยะเวลาที่ปั้มน้ำ โดยใช้ชุดท่อลมเปรียบเทียบค่าไฟฟ้าแต่ละเดือนระหว่างใช้ท้อลมกับไม่ใช้ท้อลม

ถ่ายร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาและโล่รางวัลที่ได้รับ

แล้วสารเณรคิดเรื่องเหล่านี้ได้อย่างไร ทั้งที่อยู่แค่ ม.4

สามเณรนิคม : เราเคยลองทำมาแล้วแต่เรายังไม่ทราบขนาดความสูงที่เหมาะสม ตรงนี้เรามาทดลองหาขนาดความสูงและความห่างที่เหมาะสมกับเครื่องปั้มน้ำ เรามีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องของกระบวนการในการหาความสูง ระยะห่าง แล้วก็หลักการของลม ซึ่งเป็นเรื่องของวิชาฟิสิกส์

สามเนชนิคม คำสม

สามเนชมานันท์ หนูช่างเฟือก

สามเนชแสงโย กันทะแก้ว

“
 การบิมน้ำต้องใช้ระยะเวลามากในการบิมน้ำ เพื่อจะได้นำใช้และปัญหาอีกอย่างก็คือ
 บิมน้ำทำวนหนักมากขึ้น เพราะเป็นการบิมน้ำจากที่ต่ำขึ้นที่สูง
 เราจึงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 ”

แล้วทำไมถึงมาเลือกโครงการนี้

สามเนชนิคม : เราจะตั้งหัวข้อโครงการมาหลาย ๆ เรื่อง แล้วมาคัดเลือก แล้วเราก็จะเลือกเรื่องที่เหมาะสมที่สุดคิดว่าทำได้จริง ๆ

สามเนชมานันท์มีหน้าที่ทำอะไรครับ

สามเนชมานันท์ : ก็หาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการของท่อลมของแรงดัน บวกกับสูตรทั้งหมดเลยเกี่ยวกับท่อลม โดยการไปค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งมีตั้งแต่ 1.อาจารย์ 2.ห้องสมุด 3.อินเตอร์เน็ต 4.พี ม.5 แล้วก็ 5.พระอาจารย์วิทยา (เจ้าอาวาส) ใช้เวลาค้นคว้าอยู่ประมาณ 1 เดือนได้แล้วก็เอาให้สามเนชอีก 2 รูป เป็นคนทดลองทำ

แล้วสามเนชแสงโยทำอะไรครับ

สามเนชแสงโย : ช่วยทำในการทดลองร่วมกับสามเนชนิคม ก็ทดลองอยู่ประมาณ 2 เดือน ก็ได้ข้อสรุป
 สามเนชนิคม : อย่างท่อลมเราใช้จ่ายค่าไฟเดือนละ 100.36 บาท อย่างไม่ใส่ท่อลมจะใช้จ่ายเดือนละ 119 บาท 61 สตางค์ คิดเป็นประหยัดค่าไฟไปได้ถึงร้อยละ 16 นอกจากนี้ยังประหยัดเวลาในการบิมน้ำ และทำให้ประสิทธิภาพใน

การบิมน้ำได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการถนอมใช้เครื่องบิมน้ำด้วย

ทั้ง 3 รูปได้อะไรจากการร่วมกันทำงาน

สามเนชนิคม : ก็ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาก็เป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็การบิมน้ำ ระบบน้ำ แล้วก็ผู้บริโภคนี่เป็นสามเนชด้วยกัน วัดเราก็เป็นวัดที่ไม่ได้ร่ำรวยอะไร ก็ต้องหาแนวทางในการประหยัด

เราจะทำโครงการอะไรต่อจากนี้

สามเนชนิคม : คือเรายังไม่ได้คิดนะครับ ตอนนี้เราก็พยายามปรับปรุงงานที่เราได้รางวัลในระดับภาคให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อจะไปแข่งระดับประเทศ ตรงนี้เราเห็นว่า เป็นเรื่องที่เราต้องทำใช้อยู่แล้ว ในการปรับปรุงโครงการก็จะใช้ในการประกวดระดับประเทศต้นตูลานี้

เห็นอย่างนี้แล้ว ทีมงานกองบก.วารสารคุณธรรมทุกคนก็ขอเอาใจช่วยให้ เณรน้อยเจ้าปัญญาทั้ง 3 คนจงประสบความสำเร็จในการประกวดระดับประเทศต่อไป และจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคตอย่างแน่นอนเพื่อน ๆ เห็นด้วยไหมละ

คุณลักษณะและกระบวนการ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ของประเทศไทย

"...การอบรมและปลูกฝังให้เด็กเกิดความรู้สึกสะอายต่อการกระทำผิดอีก เป็นครั้งที่สอง คนเกาหลีเกรงว่าการกระทำผิด จะทำให้วงศ์ตระกูล และต้นตระกูลได้รับความอับอาย และหากเป็นเรื่องร้ายแรง เช่น ถูกจับได้ว่าฉ้อราษฎร์บังหลวง ผู้นั้นจะหนีความอับอาย และสำนึกผิดด้วยการฆ่าตัวตาย แม้กระทั่งเรื่องข้ามถนน ถ้าไม่ข้ามทางม้าลาย หรือที่มีสัญญาณไฟ เมื่อถูกจับได้ นอกจากจะเสียค่าปรับแพงแล้ว ยังถูกตำรวจอบรมกลางถนนด้วยเสียงอันดัง ทำให้ได้รับความอับอาย..."

คำโปรยที่ปกหลังหนังสือเล่มนี้ สะท้อนถึงสำนึกแห่งคุณธรรมในจิตใจของคนเกาหลี ได้อย่างน่าสนใจยิ่ง เพราะปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประเทศที่มีวัฒนธรรมเก่าแก่กว่า 5 พันปี ยืนหยัดผ่านวิกฤตการณ์สำคัญมาได้เป็นอย่างดี จนกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว อันดับที่สองในเอเชียรองจากญี่ปุ่นนั้น ก็คือคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ของเกาหลีนั่นเอง

ประเทศเกาหลีที่กำลังพูดถึงอยู่คือประเทศสาธารณรัฐเกาหลีหรือเกาหลีใต้ ที่กำลังส่งออกสินค้าวัฒนธรรมบุกโจมตีไปทั่วโลก รวมถึงเมืองไทยด้วย ที่โด่งดังแบบหยุดไม่อยู่ก็คือ แดจังกึม และหมอโฮจุนและอีกนับสิบนับร้อยเรื่องที่ดาหน้ามาแย่งตลาดเมืองไทย

เกาหลีใต้มีโครงการแซมฮาอึลซุนตง ที่ทำให้ชุมชนเกษตรลืมน้ำอ้าปากได้ มีกลุ่มยักษ์ใหญ่อุตสาหกรรมที่ทรงพลังที่สุดในโลกกลุ่มหนึ่ง มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สมบูรณ์ที่สุดในโลก ถ้าท่านอยากรู้ว่าเพราะเหตุใดต้องอ่านหนังสือนี้

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยกระดาษถนอมสายตา พร้อมภาพสีสดสวย สนใจรับหนังสือไปอ่านฟรีๆ ส่งชื่อที่อยู่ ที่ชัดเจนพร้อมแสตมป์ค่าส่ง 15 บาท มาที่ศูนย์คุณธรรม หรือสอบถามเพิ่มเติมที่โทร 0 2644 9900 ต่อฝ่ายสื่อฯ ธิบหนอยนะครับ หมดแล้วจะเสียใจ

พบกันใหม่ฉบับหน้ากับสื่อดี ๆ

"ทำดี ไม่ต้องเดี๋ยว"

